

Uradni list

Evropske unije

C 204

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 54

9. julij 2011

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2011/C 204/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 194, 2.7.2011	1
---------------	---	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2011/C 204/02	Zadeva C-47/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktiva 89/48/EGS)	2
2011/C 204/03	Zadeva C-50/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti)	2

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2011/C 204/04	Zadeva C-51/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktiva 89/48/EGS) 3	3
2011/C 204/05	Zadeva C-52/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Notarji — Direktiva 2005/36/ES) 3	3
2011/C 204/06	Zadeva C-53/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktivi 89/48/EGS in 2005/36/ES) 4	4
2011/C 204/07	Zadeva C-54/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktivi 89/48/EGS in 2005/36/ES) 4	4
2011/C 204/08	Zadeva C-61/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktiva 89/48/EGS) 5	5
2011/C 204/09	Zadeva C-83/09 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, République fédérale d'Allemagne, Land Sachsen-Anhalt (Pritožba — Državne pomoči — Člen 88(2) in (3) ES — Uredba (ES) št. 659/1999 — Odločba o nenasprotovanju — Ničnostna tožba — Predpostavke dopustnosti — Tožbeni razlogi, ki jih je mogoče uveljavljati za razglasitev ničnosti — Pojem „zainteresirana stranka“ — Konkurenčna povezava — Razporeditev — Trg za oskrbo) 5	5
2011/C 204/10	Zadeva C-115/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemčija) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. proti Bezirksregierung Arnsberg (Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov na okolje — Aarhuška konvencija — Direktiva 2003/35/ES — Dostop do sodišč — Nevladne organizacije za varstvo okolja) 6	6
2011/C 204/11	Zadeva C-176/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 – Veliko vojvodstvo Luksemburg proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije (Ničnostna tožba — Direktiva 2009/12/ES — Letališke pristojbine — Področje uporabe — Letališča, katerih letni promet presega 5 milijonov potnikov, in letališča z največjim potniškim prometom v vsaki državi članici — Veljavnost — Načela enakega obravnavanja, sorazmernosti in subsidiarnosti) 6	6
2011/C 204/12	Zadeva C-376/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Malti (Neizpolnitev obveznosti države — Uredba (ES) št. 2037/2000 — Člena 4(4)(v) in 16 — Obveznost razgradnje protipožarnih sistemov in gasilnih aparatov, ki vsebujejo halone in se nanašajo na uporabo na ladjah, ki ni nujna — Izjeme — Nujna uporaba halonov 1301 in 2402) 7	7
2011/C 204/13	Zadeva C-410/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Republika Poljska) – Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. proti Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Akt o pogojih pristopa k Evropski uniji — Člen 58 — Direktiva 2002/21/ES — Smernice Komisije — Neobjava v Uradnem listu Evropske unije v jeziku države članice — Možnost uveljavljanja) 7	7

2011/C 204/14	Zadeva C-441/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 12. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Uporaba nižje stopnje — Žive živali, običajno namenjene uporabi za pripravo živil, namenjenih za prehrano ljudi in živali — Dobave, uvoz in pridobitve nekaterih živih živali, zlasti konjev) 8	8
2011/C 204/15	Zadeva C-452/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte di Appello di Firenze – Italija) – Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa (Direktiva 82/76/EGS — Svoboda ustanavljanja in svobodno opravljanje storitev — Zdravniki — Pridobitev naslova specialista — Nadomestilo med obdobjem izobraževanja — Petletni zastaralni rok pravice do izplačila periodičnih nadomestil) 8	8
2011/C 204/16	Zadeva C-453/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 12. maja 2011 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji (Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Uporaba nižje stopnje — Žive živali, ki so običajno namenjene pripravi živil in krme — Dobava, uvoz in nakup nekaterih živih živali, zlasti konjev) 9	9
2011/C 204/17	Zadeva C-122/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Marknadsdomstolen – Švedska) – Konsumentombudsmannen proti Ving Sverige AB (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 2005/29/ES — Člena 2(i) in 7(4) — Tržna komunikacija, objavljena v časopisu — Pojem vabila k nakupu — Začetna cena — Informacije, ki morajo biti navedene v vabilu k nakupu) 9	9
2011/C 204/18	Zadeva C-184/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Mathilde Grasser proti Freistaat Bayern (Direktiva 91/439/EGS — Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj — Vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica ob neupoštevanju pogoja prebivališča — Nepriznanje s strani države članice gostiteljice, ki temelji le na neupoštevanju pogoja prebivališča) 10	10
2011/C 204/19	Združeni zadevi C-256/10 in C-261/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 19. maja 2011 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španija) – David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) proti Gerardo Garcia SL (Direktiva 2003/10/ES — Vrednosti izpostavljenosti — Hrup — Varovanje sluha — Polni učinek) 11	11
2011/C 204/20	Zadeva C-308/10 P: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2011 – Union Investment Privatfonds GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Unice-Cartão International De Crédito SA (Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 74(2) — Dokazi, ki niso bili predloženi v podporo ugovoru v za to določenem roku — Neupoštevanje — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe) 11	11
2011/C 204/21	Zadeva C-423/10: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Delphi Deutschland GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf (Skupna carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifna razvrstitev — Električni priključki — Tarifna podštevilka 8536 69 — Vtiči in vtičnice) 12	12
2011/C 204/22	Zadeva C-133/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 18. marca 2011 – Folien Fischer AG in Fofitec AG proti RITRAMA SpA 12	12

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 204/23	Zadeva C-151/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 28. marca 2011 vložilo Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) – Condor Flugdienst GmbH proti Jürgen Dörschel	12
2011/C 204/24	Zadeva C-152/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeitsgericht München (Nemčija) 28. marca 2011 – Johann Odar proti Baxter Deutschland GmbH	13
2011/C 204/25	Zadeva C-160/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Administracyjny (Republika Poljska) 1. aprila 2011 – Bawaria Motors Spółka z o.o., Minister Finansów	13
2011/C 204/26	Zadeva C-175/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irska) 13. aprila 2011 – HID, BA v Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General	14
2011/C 204/27	Zadeva C-190/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 22. aprila 2011 – Daniela Mühlleitner proti Ahmadu Yusufiju in Wadatu Yusufiju	14
2011/C 204/28	Zadeva C-193/11: Tožba, vložena 20. aprila 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	15
2011/C 204/29	Zadeva C-200/11 P: Pritožba, ki jo je Italijanska republika vložila 28. aprila 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 3. februarja 2011 v zadevi T-3/09, Italijanska republika proti Evropski komisiji	15
2011/C 204/30	Zadeva C-201/11 P: Pritožba, ki jo je 27. aprila 2011 vložila Union of European Football Associations (UEFA) zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-55/08, Union of European Football Associations (UEFA) proti Evropski komisiji	16
2011/C 204/31	Zadeva C-231/11 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 13. maja 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 3. marca 2011 v združenih zadevah od T-122/07 do T-124/07, Siemens AG Österreich in drugi proti Komisiji	17
2011/C 204/32	Zadeva C-232/11 P: Pritožba, ki jo je Siemens Transmission & Distribution Ltd vložila 3. marca 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 16. maja 2011 v združenih zadevah od T-122/07 do T-124/07, Siemens AG Österreich in drugi proti Komisiji	18
2011/C 204/33	Zadeva C-233/11 P: Pritožba, ki sta jo Siemens Transmission & Distribution SA in Nuova Magrini Galileo SpA vložili 3. marca 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 16. maja 2011 v povezanih zadevah od T-122/07 do T-124/07 Siemens AG Österreich in drugi proti Komisiji	18

Splošno sodišče

2011/C 204/34	Združeni zadevi T-109/05 in T-444/05: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – NLG proti Komisiji („Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti o stroškovnih elementih, ki izhajajo iz obveznosti javne službe na področju državnih pomoči — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom poslovnih interesov tretje osebe — Poklicna skrivnost — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje — Dokumenti, ki izvirajo iz države članice“)	20
---------------	--	----

2011/C 204/35	Zadeva T-250/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Batchelor proti Komisiji („Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, izmenjeni v okviru presoje združljivosti ukrepov, sprejetih na področju dejavnosti oddajanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Izjema v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij“) 20	20
2011/C 204/36	Zadeva T-397/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2011 – Prinz von Hannover proti UUNT (Upodobitev grba) (Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki predstavlja grb — Absolutni razlog za zavrnitev — Heraldčna imitacija državnega simbola — Člen 7(1)(h) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 6 Pariške konvencije) 21	21
2011/C 204/37	Zadeva T-408/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – ancotel proti UUNT – Acotel (ancotel) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti ancotel — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti ACOTEL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Upoštevnost javnosti) 21	21
2011/C 204/38	Zadeva T-422/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2011 – São Paulo Alpargatas proti UUNT – Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BAHIANAS LAS ORIGINALES — Prejšnji figurativni znamka Skupnosti in nacionalna znamka havaianas ter prejšnja nacionalna besedna znamka HAVAIANAS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)..... 22	22
2011/C 204/39	Zadeva T-144/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Space Beach Club proti UUNT – Flores Gómez (SpS space of sound) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti SpS space of sound — Prejšnje nacionalne in skupnostne figurativne znamke space ibiza, space DANCE BARCELONA, space DANCE MADRID, space DANCE VALENCIA, space DANCE MALLORCA, space DANCE EIVISSA, space SPACE IBIZA WORLD, space DANCE in prejšnja nacionalna besedna znamka SPACE VIVA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti med znaki — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)..... 22	22
2011/C 204/40	Zadeva T-161/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Longevity Health Products proti UUNT – Tecnofar (E-PLEX) (Znamka skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti E-PLEX — Prejšnja nacionalna besedna znamka EPILEX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) 22	22
2011/C 204/41	Zadeva T-392/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC CASH) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti EURO AUTOMATIC CASH — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)..... 23	23
2011/C 204/42	Zadeva T-210/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – Formenti Seleco proti Komisiji (Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Uvoz barvnih televizorjev iz Turčije — Odškodninska tožba — Zastaranje — Nedopustnost) 23	23
2011/C 204/43	Zadeva T-226/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 23. maja 2011 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej proti Komisiji (Ničnostna tožba — Zastopanje po odvetnikih, ki niso tretje osebe — Nedopustnost) 23	23
2011/C 204/44	Zadeva T-217/11: Tožba, vložena 18. aprila 2011 – Staelen proti varuhu človekovih pravic 24	24

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 204/45	Zadeva T-233/11: Tožba, vložena 28. aprila 2011 – Helenska republika proti Komisiji	24
2011/C 204/46	Zadeva T-237/11: Tožba, vložena 4. maja 2011 – Lidl Stiftung proti UUNT – Lactimilk (BELLRAM)	25
2011/C 204/47	Zadeva T-239/11: Tožba, vložena 3. maja 2011 – Sigma Alimentos Exterior proti Komisiji	26
2011/C 204/48	Zadeva T-240/11: Tožba, vložena 4. maja 2011 – L'Oréal proti UUNT – United Global Media Group (MyBeauty)	27
2011/C 204/49	Zadeva T-249/11: Tožba, vložena 10. maja 2011 – Sanco proti UUNT – Marsalman (slika piščanca)	27
2011/C 204/50	Zadeva T-256/11: Tožba, vložena 20. maja 2011 – Ezz in drugi proti Svetu	28
2011/C 204/51	Zadeva T-206/96: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. maja 2011 – Van Bennekom proti Svetu in Komisiji	28
2011/C 204/52	Zadeva T-207/96: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. maja 2011 – Van Rossum proti Svetu in Komisiji	29
2011/C 204/53	Zadeva T-385/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji	29

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2011/C 204/54	Zadeva F-34/11: Tožba, vložena 4. aprila 2011 – ZZ proti Europolu	30
2011/C 204/55	Zadeva F-54/11: Tožba, vložena 4. maja 2011 – ZZ proti Evropskemu varuhu človekovih pravic ...	30

Popravki

2011/C 204/56	Popravek Pojasnila o predlogih nacionalnih sodišč za začetek postopka predhodnega odločanja (UL C 160, 28.5.2011)	31
---------------	---	----

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2011/C 204/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 194, 2.7.2011

Prejšnje objave

UL C 186, 25.6.2011

UL C 179, 18.6.2011

UL C 173, 11.6.2011

UL C 160, 28.5.2011

UL C 152, 21.5.2011

UL C 145, 14.5.2011

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 –
Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-47/08) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda
ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45
ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktiva
89/48/EGS)**

(2011/C 204/02)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: J.-P. Keppenne, H. Støvlbæk in G. Zavvos, zastopniki)

Intervenient v podporo tožeči stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnik: S. Ossowski, zastopnik)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopniki: C. Pochet, L. Van den Broeck, zastopnika, in H. Gilliams, L. Goossens, odvetnika)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika), Republika Latvija (zastopnice: L. Ostrovska, K. Drēviņa in J. Barbale, zastopnice), Republika Litva (zastopnik: D. Kriaučiūnas, zastopnik), Republika Madžarska (zastopniki: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres in M. Fehér, zastopniki), Slovaška republika (zastopnika: J. Čorba in B. Ricziová, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 45 ES – Nacionalna ureditev, ki dostop do notarskega poklica in njegovo opravljanje pogojuje z državljanstvom – Ovira za svobodo ustanavljanja – Obseg izjeme v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z izvajanjem javne oblasti – Zahteva po neposredni in posebni zvezi s tem izvajanjem – Neopravljen prenos Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL 1989, L 19, str. 16) za notarski poklic

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da dostop do notarskega poklica pogojuje z državljanstvom, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 43 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Češka republika, Francoska republika, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madžarska, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 128, 24.5.2008.**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 –
Evropska komisija proti Francoski republiki**(Zadeva C-50/08) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda
ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45
ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti)**

(2011/C 204/03)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-P. Keppenne in H. Støvlbæk, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeči stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: E. Jenkinson in S. Ossowski, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues in B. Messmer, zastopniki)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Republika Bolgarija (zastopnika: T. Ivanov in E. Petranova, zastopnika), Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Republika Latvija (zastopnice: L. Ostrovska, K. Drēviņa in J. Barbale, zastopnice), Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in E. Matulionytė, zastopnika), Republika Madžarska (zastopniki: R. Somssich, K.

Veres in M. Fehér, zastopniki), Romunija (zastopnice: C. Osman, A. Gheorghiu, A. Stoia in A. Popescu, zastopnice), Slovaška republika (zastopnika: J. Čorba in B. Ricziová, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 45 ES – Nacionalna ureditev, ki dostop do notarskega poklica in njegovo opravljanje pogojuje z državljanstvom – Ovira za svobodo ustanavljanja – Obseg izjeme v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z izvajanjem javne oblasti – Zahteva po neposredni in posebni zvezi s tem izvajanjem

Izrek

1. Francoska republika s tem, da dostop do notarskega poklica pogojuje z državljanstvom, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 43 ES.
2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Bolgarija, Češka republika, Francoska republika, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madžarska, Romunija, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 128, 24.5.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-51/08) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoji državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktiva 89/48/EGS)

(2011/C 204/04)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-P. Keppenne in H. Støvlbæk, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeči stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: E. Jenkinson in M. S. Ossowski, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnika: C. Schiltz, zastopnik, in J.-J. Lorang, odvetnik)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in M. Messmer, zastopnik), Republika Latvija (zastopniki: L. Ostrovska, K. Drēviņa in J. Barbale, zastopniki), Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in E. Matulionytė, zastopnika), Republika Madžarska (zastopniki: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres in M. Fehér, zastopniki), Republika Poljska (zastopniki:

M. Dowgielewicz, C. Herma in D. Lutostańska, zastopniki), Slovaška republika (zastopnik: J. Čorba, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 45 ES – Nacionalna ureditev, s katero je za dostop do notarskega poklica in njegovo opravljanje določen pogoj državljanstva – Ovira za svobodo ustanavljanja – Obseg izjeme v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z izvajanjem javne oblasti – Nujnost neposredne in posebne zveze s takim izvajanjem – Neprenos Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (89/48/EGS) (UL 1989, L 19, str. 16) za notarski poklic

Izrek

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da dostop do notarskega poklica pogojuje z državljanstvom, ni izpolnilo svojih obveznosti iz člena 43 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Češka republika, Francoska republika, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madžarska, Republika Poljska, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 128, 24.5.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-52/08) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Notarji — Direktiva 2005/36/ES)

(2011/C 204/05)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Støvlbæk in P. Andrade, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeče stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: S. Ossowski, zastopnik, in K. Smith, barrister)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopnika: L. Inez Fernandes in F.S. Gaspar Rosa, zastopnika)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in E. Matulionytė, zastopnika), Republika Slovenija (zastopnici: V. Klemenc in Ž. Cilenšek Bončina, zastopnici), Slovaška republika (zastopnik: J. Čorba, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje določb glede ureditve notarskega poklica, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, str. 22), ki razveljavlja Direktivo 89/49/EGS (UL L 19, str. 16), v predpisnem roku

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. Češka republika, Republika Litva, Republika Slovenija, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 –
Evropska komisija proti Republiki Avstriji**

(Zadeva C-53/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Syoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktivi 89/48/EGS in 2005/36/ES)

(2011/C 204/06)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in H. Støvlbæk, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeči stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnik: S. Behzadi-Spencer, zastopnik)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopniki: E. Riedl, M. Aufner in G. Holley, zastopniki)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in J. Kemper, zastopnika), Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika), Republika Latvija (zastopnice: L. Ostrovska, K. Drēviņa in J. Barbale, zastopnice), Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in E. Matulionytė, zastopnika), Republika Madžarska (zastopniki: R. Somssich, K. Veres in M. Fehér, zastopniki), Republika Poljska (zastopniki: M. Dowgielewicz, C. Herma in D. Lutostańska, zastopniki), Republika Slovenija (zastopnici: V. Klemenc in Ž. Cilenšek Bončina, zastopnici), Slovaška republika (zastopnik: J. Čorba, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 45 ES – Neopravljen prenos Direktive 89/48/EGS Sveta z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem,

ki traja najmanj tri leta (UL L 19, str. 16) in Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, str. 22) za notarski poklic – Ureditev države članice, ki opravljanje notarskega poklica pogojuje z državljanstvom – Pojem dejavnosti, ki je povezana z izvajanjem javne oblasti.

Izrek

1. Republika Avstrija s tem, da dostop do notarskega poklica pogojuje z državljanstvom, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 43 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija, Republika Avstrija, Češka republika, Zvezna republika Nemčija, Francoska republika, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madžarska, Republika Poljska, Republika Slovenija, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 –
Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**

(Zadeva C-54/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Syoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoj državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktivi 89/48/EGS in 2005/36/ES)

(2011/C 204/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Støvlbæk in G. Braun, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeče stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnik: S. Behzadi-Spencer, zastopnik)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: M. Lumma, J. Kemper, U. Karpenstein in J. Möller, zastopniki)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Republika Bolgarija (zastopnika: T. Ivanov in E. Pinranova, zastopnika), Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Republika Estonija (zastopnik: L. Uibo, zastopnik), Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika), Republika Latvija (zastopniki: L. Ostrovska, K. Drēviņa in J. Barbale, zastopniki), Republika Litva (zastopniki: D. Kriaučiūnas in E. Matulionytė, zastopniki), Republika Madžarska (zastopniki: R. Somssich, K. Veres in M. Fehér, zastopniki), Republika Avstrija (zastopniki: E. Riedl, G. Holley in M. Aufner, zastopniki), Republika Poljska (zastopniki: M. Dowgielewicz, C. Herma in D. Lutostańska, zastopniki), Republika Slovenija (zastopnika: V. Klemenc in Ž. Cilenšek Bončina, zastopnika), Slovaška republika (zastopnika: J. Čorba in B. Ricziová, zastopnika)

Predmin

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 45 ES – Neprenos Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (89/48/EGS) (UL L 19, str. 16) in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, str. 22) za notarski poklic – Nacionalna ureditev, s katero je za opravljanje notarskega poklica določen pogoj državljanstva – Pojem „dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem javne oblasti“

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija s tem, da dostop do notarskega poklica pogojuje z državljanstvom, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 43 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Republika Bolgarija, Češka republika, Republika Estonija, Francoska republika, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madžarska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Republika Slovenija, Slovaška republika ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-61/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Notarji — Pogoji državljanstva — Člen 45 ES — Sodelovanje pri izvajanju javne oblasti — Direktiva 89/48/EGS)

(2011/C 204/08)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Zavvos in H. Støvlbæk, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeči stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnik: S. Ossowski, zastopnik)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopniki: V. Christianos, E.-M. Mamouna in A. Samoni-Rantou, zastopniki)

Intervenientke v podporo tožene strank: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik), Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika), Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in E. Matulionytė, zastopnika), Republika Slovenija (zastopnika: V. Klemenc in Ž. Cilenšek Bončina, zastopnika), Slovaška republika (zastopnika: J. Čorba in B. Ricziová, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 in 45 ES Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (89/48/EGS) (UL L 19, str. 16) – Nacionalna ureditev, ki za opravljanje notarskega poklica uvaja pogoj državljanstva

Izrek

1. Helenska republika s tem, da dostop do notarskega poklica pogojuje z državljanstvom, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 43 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija, Helenska republika, Češka republika, Francoska republika, Republika Litva, Republika Slovenija, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 92, 12.4.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2011 – Evropska komisija proti Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, République fédérale d'Allemagne, Land Sachsen-Anhalt

(Zadeva C-83/09 P) (¹)

(Pritožba — Državne pomoči — Člen 88(2) in (3) ES — Uredba (ES) št. 659/1999 — Odločba o nenasprotovanju — Ničnostna tožba — Predpostavke dopustnosti — Tožbeni razlogi, ki jih je mogoče uveljavljati za razglasitev ničnosti — Pojem „zainteresirana stranka“ — Konkurenčna povezava — Razporeditev — Trg za oskrbo)

(2011/C 204/09)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: K. Gross in V. Kreuzschitz, zastopnika)

Druge stranke v postopku: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG (zastopnika: R. Nierer in L. Gordalla, odvetnika), Zellstoff Stendal GmbH (zastopnika: T. Müller-Ibold in K. Karl, odvetnika), Zvezna republika Nemčija, Land Sachsen-Anhalt

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 10. decembra 2008 v zadevi Kronoply in Kronotex proti Komisiji (T-388/02), s katero je to ugotovilo dopustnost ničnostne tožbe (čeprav jo je na koncu zavrnilo kot neutemeljeno), vloženo zoper odločbo Komisije z dne 19. junija 2002, da ne bo podala ugovorov v zvezi z državno pomočjo, ki so jo nemiški organi

dodelili družbi Zellstoff Stendhal za izgradnjo tovarne za izdelavo papirne mase. – Napačna presoja predpostavk dopustnosti tožbe za razveljavitev odločbe Komisije na podlagi člena 88(3) ES, ki jo je zainteresirana stranka vložila v smislu 2. odstavka tega člena

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*
2. *Evropska komisija in Zellstoff Stendal GmbH nosita vsaka svoje stroške.*

(¹) UL C 102, 1.5.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemčija) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. proti Bezirksregierung Arnsberg

(Zadeva C-115/09) (¹)

(Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov na okolje — Aarhuska konvencija — Direktiva 2003/35/ES — Dostop do sodišč — Nevladne organizacije za varstvo okolja)

(2011/C 204/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Tožena stranka: Bezirksregierung Arnsberg

Ob udeležbi: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG,

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Razlaga člena 10a Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L 156, str. 17) – Pravica nevladnih organizacij, da vložijo pritožbo zoper odobritev projektov, ki bi lahko znatno vplivali na okolje – Obseg te pravice – Možnost uveljavljanja vseh odločilnih predpisov ali zgolj predpisov, ki temeljijo neposredno na pravo Skupnosti, vključno s tistimi, ki varujejo samo

splošne interese in ne posameznih pravic – Vsebinske zahteve v primeru omejitve zgolj na predpise, ki temeljijo na pravo Skupnosti

Izrek

1. Člen 10a Direktive Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (85/337/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003, nasprotuje zakonodaji, ki nevladni organizaciji, ki si prizadeva za varstvo okolja, iz člena 1(2) te direktive ne priznava možnosti, da v okviru tožbe zoper odločbo o odobritvi projektov, ki bodo verjetno „pomembno vplivali na okolje“ v smislu člena 1(1) Direktive 85/337, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35, pred sodiščem uveljavlja kršitev predpisov, ki izhajajo iz prava Unije in katerih cilj je varstvo okolja, ker ti predpisi varujejo le interese skupnosti, in ne pravnih dobrin posameznikov.
2. Taka organizacija lahko iz člena 10a, tretji pododstavek, zadnji stavek, Direktive 85/337, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35, izpelje pravico, da v okviru tožbe zoper odločbo o odobritvi projektov, ki bodo verjetno „pomembno vplivali na okolje“ v smislu člena 1(1) Direktive 85/337, kakor je bila spremenjena, pred sodiščem uveljavlja kršitev nacionalnih predpisov, ki izhajajo iz člena 6 Direktive Sveta 92/43/ES z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/105/ES z dne 20. novembra 2006, čeprav nacionalno procesno pravo tega ne dovoljuje, ker ti predpisi varujejo le interese skupnosti in ne pravnih dobrin posameznikov.

(¹) UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. maja 2011 – Veliko vojvodstvo Luksemburg proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije

(Zadeva C-176/09) (¹)

(Ničnostna tožba — Direktiva 2009/12/ES — Letališke pristojbine — Področje uporabe — Letališča, katerih letni promet presega 5 milijonov potnikov, in letališča z največjim potniškim prometom v vsaki državi članici — Veljavnost — Načela enakega obravnavanja, sorazmernosti in subsidiarnosti)

(2011/C 204/11)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnika: C. Schiltz, zastopnik, in P. Kinsch, odvetnik)

Intervenient v podporo tožeci stranki: Slovaška republika (zastopnik: B. Ricziová, zastopnik)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopnika: A. Troupiotis in A. Neergaard, zastopnika), Svet Evropske unije (zastopnika: E. Karlsson in M. Moore, zastopnika)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Evropska komisija (zastopnika: K. Simonsson in C. Vrignon, zastopnika)

Predmet

Ničnostna tožba – Razglasitev ničnosti zadnjega dela člena 1(2) Direktive 2009/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o letaliških pristojbinah (UL L 70, str. 11) – Uporaba direktive za letališča z najvišjim potniškim prometom v vsaki državi članici – Letališče Luxemborg-Findel – Kršitev načel enakega obravnavanja, subsidiarnosti in sorazmernosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.
3. Slovaška republika in Evropska komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Malti

(Zadeva C-376/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Uredba (ES) št. 2037/2000 — Člena 4(4)(v) in 16 — Obveznost razgradnje protipožarnih sistemov in gasilnih aparatov, ki vsebujejo halone in se nanašajo na uporabo na ladjah, ki ni nujna — Izjeme — Nujna uporaba halonov 1301 in 2402)

(2011/C 204/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in E. Depasquale, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Malta (zastopnika: S. Camilleri in A. Buhagiar, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 4(4)(v) in 16 Uredbe (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, str. 1) – Omejitev dajanja na trg in uporabe snovi, ki so bile urejene z Uredbo – Haloni – Obveznost razgraditve protipožarnih sistemov in gasilnih aparatov, ki vsebujejo halone – Protipožarni sistemi in gasilni aparati na ladjah

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Republika Poljska) – Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. proti Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Zadeva C-410/09) ⁽¹⁾

(Akt o pogojih pristopa k Evropski uniji — Člen 58 — Direktiva 2002/21/ES — Smernice Komisije — Neobjava v Uradnem listu Evropske unije v jeziku države članice — Možnost uveljavljanja)

(2011/C 204/13)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Tožena stranka: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Ob udeležbi: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Sąd Najwyższy – Razlaga člena 58 Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL L 2003, str. 33) – Objava aktov v Uradnem listu Evropske unije – Uporaba smernic Komisije, ki niso bile objavljene v jeziku države članice, strani regulativnih organov te države članice

Izrek

Člen 58 Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi se nacionalni regulativni organ lahko skliceval na Smernice Komisije za tržno analizo in oceno tržne moči v skladu z regulativnim okvirjem

Skupnosti za elektronska komunikacijska omrežja in storitve v odločbi, s katero ta organ operaterju elektronskih komunikacij nalaga nekatere regulativne obveznosti, čeprav te smernice niso bile objavljene v Uradnem listu Evropske unije v jeziku zadevne države članice in čeprav je ta jezik eden od uradnih jezikov Unije.

(¹) UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 12. maja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-441/09) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Uporaba nižje stopnje — Žive živali, običajno namenjene uporabi za pripravo živil, namenjenih za prehrano ljudi in živali — Dobave, uvoz in pridobitve nekaterih živih živali, zlasti konjev)

(2011/C 204/14)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou, B.-R. Killmann, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnik: C. Pesendorfer, zastopnik)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Beaupère-Manokha, zastopnika), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in M. Noort, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 96 in 98 v povezavi s Prilogo III k Direktivi Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Znižana stopnja – Dobava, uvoz in pridobitev nekaterih živih živali (zlasti konjev), ki niso namenjene za pripravo ali proizvodnjo živil, namenjenih za prehrano ljudi in živali.

Izrek

1. Ob uporabi nižje stopnje davka na dodano vrednost na vso dobavo, uvoz in pridobitve konj znotraj Skupnosti, Republika Avstrija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu s členoma 96 in 98 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, v povezavi z njeno Prilogo III.
2. Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.
3. Francoska republika in Kraljevina Nizozemska nosita svoje stroške.

(¹) UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte di Appello di Firenze – Italija) – Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

(Zadeva C-452/09) (¹)

(Direktiva 82/76/EGS — Svoboda ustanavljanja in svobodno opravljanje storitev — Zdravniki — Pridobitev naslova specialista — Nadomestilo med obdobjem izobraževanja — Petletni zastaralni rok pravice do izplačila periodičnih nadomestil)

(2011/C 204/15)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte di Appello di Firenze

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Tožene stranke: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Corte di Appello di Firenze – Razlaga Direktive Sveta 82/76/EGS z dne 26. januarja 1982 o spremembi Direktive 75/362/EGS o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni izobrazbi v medicini vključno z ukrepi, ki olajšujejo učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev in Direktive 75/363/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o dejavnostih zdravnikov (UL L 43, str. 21) – Izobraževanje zdravnikov specialistov – Pravica do ustreznega nadomestila med izobraževanjem – Neposreden učinek zaradi dejstva, da direktiva ni bila prenešana – Možnost, da država uveljavlja petletni ali desetletni zastaralni rok v zvezi s pravico, ki je nastala na podlagi navedene direktive, za obdobje pred prvim zakonom o prenosu

Izrek

Pravo Unije je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica uveljavlja potek razumnega zastaralnega roka zoper tožbo, ki jo pri sodišču vložijo posamezniki zaradi varstva pravic, ki jih podeljuje direktiva, čeprav te ni pravilno prenesla, če s svojim ravnanjem ni povzročila tega, da je bil zahtevek prepozen. Ugotovitev Sodišča, da je bilo kršeno pravo Unije, ne vpliva na začetek teka zastaralnega roka, če o tej kršitvi ni dvoma.

(¹) UL C 24, 30.1.2010.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 12. maja 2011 –
Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**(Zadeva C-453/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Uporaba nižje stopnje — Žive živali, ki so običajno namenjene pripravi živil in krme — Dobava, uvoz in nakup nekaterih živih živali, zlasti konjev)

(2011/C 204/16)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in B.-R. Killmann)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: J. Möller in C. Blaschke)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Beaupère-Manokha), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in M. Noort)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 96 in 98 v povezavi s Prilogo III k Direktivi Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Nižja stopnja – Dobava, uvoz in nakup nekaterih živih živali (zlasti konj), ki niso namenjene pripravi ali proizvodnji živil ali krme.

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija je z uporabo nižje stopnje davka na dodano vrednosti za vse dobave, uvoze in nakupe konj znotraj Skupnosti kršila obveznosti iz členov 96 in 98 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v povezavi z njeno Prilogo III.
2. Zvezna republika Nemčija nosi stroške.
3. Francoska republika in Kraljevina Nizozemska nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog
za sprejetje predhodne odločbe Marknadsdomstolen –
Švedska) – Konsumentombudsmannen proti Ving
Sverige AB**(Zadeva C-122/10) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 2005/29/ES — Člena 2(i) in 7(4) — Tržna komunikacija, objavljena v časopisu — Pojem vabila k nakupu — Začetna cena — Informacije, ki morajo biti navedene v vabilu k nakupu)

(2011/C 204/17)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Marknadsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konsumentombudsmannen

Tožena stranka: Ving Sverige AB

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Marknadsdomstolen – Razlaga členov 2(i) in 7(4)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, str. 22) – Oglas, objavljen v časopisu, v zvezi s promocijsko ponudbo, ki je naslovljena na potrošnike in se nanaša na paketna potovanja v določeno destinacijo v določenem obdobju z navedbo začetne cene – Pojem vabila k nakupu – Zahteve v zvezi z informacijami, ki jih je treba navesti ob trženju izdelka

Izrek

1. Besedilo „tako omogoči potrošniku nakup“ iz člena 2(i) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) je treba razlagati tako, da gre za vabilo k nakupu, če informacija, ki se nanaša na izdelek, ki se trži, in na njegovo ceno, zadostuje za to, da lahko potrošnik sprejme odločitev o poslu, ne da bi bilo potrebno, da tržna komunikacija vsebuje tudi dejansko možnost za nakup ali da se pojavi poleg take možnosti ali sočasno z njo.

2. Člen 2(i) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da je zahteva glede navedbe cene izdelka lahko izpolnjena, če tržna komunikacija vsebuje začetno ceno, torej najnižjo ceno, po kateri se lahko kupi oglaševani izdelek ali skupina izdelkov, čeprav je oglaševani izdelek ali skupina izdelkov hkrati na voljo tudi v drugih različicah ali z drugačno vsebino po cenah, ki niso navedene. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali navedba začetne cene glede na značilnosti izdelka in glede na uporabljeno sredstvo tržne komunikacije potrošniku omogoča, da sprejme odločitev o poslu.
3. Člen 2(i) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da je zahteva glede navedbe značilnosti izdelka lahko izpolnjena z ustnim ali vidnim napotilom na izdelek, in to tudi, če je to ustno ali vidno napotilo na izdelek uporabljeno za označitev izdelka, ki se ponuja v številnih različicah. Predložitveno sodišče mora v vsakem posameznem primeru ob upoštevanju narave in značilnosti izdelka ter uporabljenega sredstva tržne komunikacije odločiti, ali potrošnik razpolaga z zadostnimi informacijami za prepoznanje in razločitev izdelka, da bi sprejel odločitev o poslu.
4. Člen 7(4)(a) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da lahko zadostuje, da so podane le nekatere glavne značilnosti izdelka, če trgovec za ostale informacije napotuje na svojo spletno stran, pod pogojem, da so na tej strani bistvene informacije o glavnih značilnostih izdelka, ceni in drugih pogojih navedene v skladu z zahtevo iz člena 7 te direktive. Predložitveno sodišče mora v vsakem posameznem primeru ob upoštevanju konteksta vabila k nakupu, uporabljenega sredstva komunikacije ter narave in značilnosti izdelka presoditi, ali navedba zgolj nekaterih glavnih značilnosti izdelka potrošniku omogoča sprejetje odločitve o poslu ob poznavanju vseh pomembnih dejstev.
5. Člen 7(4)(c) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da to, da je bila v vabilu k nakupu navedena zgolj začetna cena, samo po sebi ne more pomeniti, da gre za zavajajočo opustitev. Naloga predložitvenega sodišča je, da odloči, ali navedba začetne cene zadostuje za to, da se lahko šteje, da so zahteve glede navedbe cene, kot so te iz navedene določbe, izpolnjene. To sodišče bo moralo zlasti preveriti, ali opustitev navedbe načina izračuna končne cene potrošniku onemogoča sprejetje odločitve o poslu ob poznavanju vseh pomembnih dejstev in povzroči, da sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel. Upoštevati mora tudi omejitve, ki so lastne uporabljenemu sredstvu komunikacije, naravo in značilnosti izdelka ter druge ukrepe, ki jih je trgovec dejansko sprejel, da bi te informacije postale dostopne potrošnikom.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Mathilde Grasser proti Freistaat Bayern

(Zadeva C-184/10) ⁽¹⁾

(Direktiva 91/439/EGS — Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj — Vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica ob neupoštevanju pogoja prebivališča — Nepriznanje s strani države članice gostiteljice, ki temelji le na neupoštevanju pogoja prebivališča)

(2011/C 204/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mathilde Grasser

Tožena stranka: Freistaat Bayern

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Razlaga členov 1(2) in 8(2) in (4) Direktive Sveta z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih (91/439/EGS) (UL L 237, str. 1) – Vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica državljanu druge države članice, ki je imel ob izdaji dovoljenja običajno prebivališče na ozemlju te druge države članice in glede katerega ni bil nikoli sprejet ukrep odvzema nacionalnega dovoljenja – Možnost držav članic, da ne priznajo voznškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, tako da se izključno oprejo na kršitev pogoja prebivališča

Izrek

Člena 1(2), 7(1)(b) ter člen 8(2) in (4) Direktive Sveta z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih (91/439/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2008/65/ES z dne 27. junija 2008, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica gostiteljica na svojem ozemlju ne prizna voznškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, če je na podlagi podatkov iz tega dovoljenja ugotovljeno, da pogoj običajnega prebivališča, določen v členu 7(1)(b) te direktive, ni bil upoštevan. Na to ne vpliva dejstvo, da država članica gostiteljica glede imetnika navedenega dovoljenja ni sprejela nikakršnega ukrepa v smislu člena 8(2) navedene direktive.

⁽¹⁾ UL C 113, 1.5.2010.

⁽¹⁾ UL C 179, 3.7.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 19. maja 2011 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španija) – David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) proti Gerardo Garcia SL

(Združeni zadevi C-256/10 in C-261/10) ⁽¹⁾

(Direktiva 2003/10/ES — Vrednosti izpostavljenosti — Hrup — Varovanje sluha — Polni učinek)

(2011/C 204/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: David Barcenilla Fernández (C-256/10); Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Tožena stranka: Gerardo Garcia SL

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe - Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Razlaga Direktive 2003/10/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. februarja 2003 o minimalnih zahtevah za varnost in zdravje v zvezi z izpostavljenostjo delavcev fizikalnim dejavnikom (hrup) (Sedemnajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 42, str. 38) – Preseganje vrednosti izpostavljenosti hrupu, ki zahteva ukrepanje za preprečitev ali zmanjšanje izpostavljenosti – Polni učinek Direktive

Izrek

1. Direktivo 2003/10/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. februarja 2003 o minimalnih zahtevah za varnost in zdravje v zvezi z izpostavljenostjo delavcev fizikalnim dejavnikom (hrup) (Sedemnajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2007/30/ES z dne 20. junija 2007, je treba razlagati tako, da delodajalec v podjetju, v katerem dnevna raven izpostavljenosti delavcev hrupu, izmerjena brez upoštevanja učinkov uporabe osebne opreme za varovanje sluha, presega 85 dB(A), ne izpolnjuje obveznosti iz te direktive, če zgolj da delavcem na voljo tako varovalno opremo, ki omogoča zmanjšanje dnevne izpostavljenosti hrupu pod 80 dB(A), ampak mora ta delodajalec izvajati program tehničnih ali organizacijskih ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti hrupu na raven pod 85 dB(A), izmerjeno brez upoštevanja učinkov uporabe osebne opreme za varovanje sluha.
2. Direktivo 2003/10, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/30, je treba razlagati tako, da od delodajalca ne zahteva, da delavcem, ki so izpostavljeni hrupu na ravni nad 85 dB(A), izmerjeni brez upoštevanja učinka uporabe osebne opreme za varovanje sluha, izplača dodatek k plači le zato, ker ni uvedel programa

tehničnih ali organizacijskih ukrepov za zmanjšanje dnevne izpostavljenosti hrupu. Vendar mora nacionalno pravo določiti ustrezne postopke, ki delavcu, ki je izpostavljen hrupu na ravni nad 85 dB(A), izmerjeni brez upoštevanja učinka uporabe osebne opreme za varovanje sluha, zagotavljajo, da lahko od delodajalca zahteva spoštovanje obveznosti glede preventivnih ukrepov, določenih v členu 5(2) te direktive.

⁽¹⁾ UL C 221, 14.8.2010.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2011 – Union Investment Privatfonds GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Zadeva C-308/10 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 74(2) — Dokazi, ki niso bili predloženi v podporo ugovoru v za to določenem roku — Neupoštevanje — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe)

(2011/C 204/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Union Investment Privatfonds GmbH (zastopnik: J. Zindel, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik), Unicre-Cartão International De Crédito SA

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 - Union Investment Privatfonds proti UUNT - Unicre-Cartão International De Crédito, s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razveljavitev, ki jo je vložil imetnik nacionalnih figurativnih znamk UniFLEXIO, UniVARIO in UniZERO za proizvode in storitve iz razredov 35 in 36 zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. oktobra 2006, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za ugovore, ki je zavrnil ugovor pritožnice zoper registracijo figurativne znamke Skupnosti unibanco za proizvode iz razredov 36 in 38 – Napačna razlaga člena 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94 – Diskrecijska pravica odbora za pritožbe v zvezi z dokazi, ki niso bili predstavljeni v podporo ugovoru v za to določenem roku

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Union Investment Privatfonds GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 246, 11.9.2010.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Delphi Deutschland GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf

(Zadeva C-423/10) ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifna razvrstitev — Električni priključki — Tarifna podštevilka 8536 69 — Vtiči in vtičnice)

(2011/C 204/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Delphi Deutschland GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Düsseldorf

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Düsseldorf – Razlaga Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbami Komisije (ES) št. 1810/2004 z dne 7. septembra 2004 (UL L 327, str. 1), št. 1719/2005 z dne 27. oktobra 2005 (UL L 286, str. 1) in št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006 (UL L 301, str. 1) – Električni vezni elementi, ki zaobjamejo konec prevodne žice in so vdelani v plastično ohišje za povezovanje dveh kablov – Razvrstitev v tarifno podštevilko 8536 69 kombinirane nomenklature

Izrek

Tarifno podštevilko 8536 69 kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila za leta 2005, 2006 in 2007 spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1810/2004 z dne 7. septembra 2004, Uredbo Komisije (ES) št. 1719/2005 z dne 27. oktobra 2005 oziroma Uredbo Komisije (ES) št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006, je treba razlagati tako, da električni priključki, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, iz te tarifne podštevilk niso izključeni, ker ne zagotavljajo izolacije napeljave na mestu povezave oziroma ker so samo del vtičev in vtičnic, ki so proizvedeni pozneje, če omogočajo večkratno povezavo, na primer med napravami, kablji in priključnimi ploščami, in sicer samo s priklopom priloženih vtičev v priložene vtičnice, torej brez sestavljanja.

⁽¹⁾ UL C 317, 20.11.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 18. marca 2011 – Folien Fischer AG in Fofitec AG proti RITRAMA SpA

(Zadeva C-133/11)

(2011/C 204/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Folien Fischer AG in Fofitec AG

Tožena stranka: RITRAMA SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 ⁽¹⁾ z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da sodna pristojnost v zvezi z delikti obstaja tudi za negativno ugotovitevno tožbo, s katero morebitni povzročitelj škode uveljavlja, da morebitni oškodovanec na podlagi določenega dejanskega stanja nima zahtevkov, ki izhajajo iz delikta (tukaj: kršitev protimonopolne zakonodaje)?

⁽¹⁾ UL L 12, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 28. marca 2011 vložilo Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) – Condor Flugdienst GmbH proti Jürgen Dörschel

(Zadeva C-151/11)

(2011/C 204/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Condor Flugdienst GmbH

Tožena stranka: Jürgen Dörschel

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali potniku pripada odškodnina v skladu s členom 7 Uredbe ⁽¹⁾, če se je let po odhodu letala po voznem redu prekinil in se je letalo, preden je doseglo namembno letališče, vrnilo na odhodno letališče, nato pa z njega znova vzletelo z zamudo, za katero je mogoče uveljavljati odškodnino?

2. Ali gre za prekinitev že, če se po zaprtju vrat letala let ne nadaljuje? Do kdaj ne gre za zamudo pri odhodu, ampak za prekinjeni vzlet?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Arbeitsgericht München (Nemčija) 28. marca 2011 –
Johann Odar proti Baxter Deutschland GmbH**

(Zadeva C-152/11)

(2011/C 204/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Arbeitsgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Johann Odar

Tožena stranka: Baxter Deutschland GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali nacionalna določba, ki določa, da je lahko različno obravnavanje zaradi starosti dopustno, če so stranke v podjetju v okviru panožnih programov socialne varnosti iz dajatev socialnega načrta izključile delojemalce, ki so gospodarsko zavarovani, ker imajo v določenih primerih po prejemanju nadomestila za čas brezposelnosti pravico do pokojnine, pomeni kršitev prepovedi diskriminacije zaradi starosti na podlagi členov 1 in 16 Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽¹⁾ ali pa je takšno različno obravnavanje upravičeno na podlagi člena 6(3), drugi stavek, točka (a), Direktive 2000/78/ES?
2. Ali nacionalna določba, ki določa, da je lahko različno obravnavanje zaradi starosti dopustno, če so stranke v podjetju v okviru panožnih programov socialne varnosti iz dajatev socialnega načrta izključile delojemalce, ki so gospodarsko zavarovani, ker imajo v določenih primerih po prejemanju nadomestila za čas brezposelnosti pravico do pokojnine, pomeni kršitev prepovedi diskriminacije zaradi hendikepiranosti na podlagi členov 1 in 16 Direktive 2000/78/ES?
3. Ali določba panožnega programa socialne varnosti, ki določa, da se pri delavcih, ki so starejši od 54 let in jim

delovno razmerje preneha iz poslovnih razlogov, izvede alternativni izračun odpravnine na podlagi kar najhitrejše upokojitve in se jim v primerjavi z redno metodo izračunavanja, ki zlasti upošteva trajanje zaposlitve v podjetju, plača nižja odpravnina, vendar vsekakor vsaj polovica redne odpravnine, pomeni kršitev prepovedi diskriminacije zaradi starosti na podlagi členov 1 in 16 Direktive 2000/78/ES ali pa je takšno različno obravnavanje upravičeno na podlagi člena 6(3), drugi stavek, točka (a), Direktive 2000/78?

4. Ali določba panožnega programa socialne varnosti, ki določa, da se pri delavcih, ki so starejši od 54 let in jim delovno razmerje preneha iz poslovnih razlogov, izvede alternativni izračun odpravnine na podlagi kar najhitrejše upokojitve in se jim v primerjavi z redno metodo izračunavanja, ki zlasti upošteva trajanje zaposlitve v podjetju, plača nižja odpravnina, vendar vsekakor vsaj polovica redne odpravnine, in da je v primeru alternativne metode izračuna odločilna starostna pokojnina zaradi hendikepiranosti, pomeni kršitev prepovedi diskriminacije zaradi hendikepiranosti na podlagi členov 1 in 16 Direktive 2000/78/ES?

⁽¹⁾ UL L 303, str. 16

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd
Administracyjny (Republika Poljska) 1. aprila 2011 –
Bawaria Motors Spółka z o.o., Minister Finansów**

(Zadeva C-160/11)

(2011/C 204/25)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bawaria Motors Spółka z o.o., Minister Finansów

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba ureditev iz členov 313(1) in 314 v povezavi s členoma 136 in 315 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ razlagati tako, da se v skladu z njimi pri dobavih rabljenega blaga za obdavčljive preprodajalce lahko uporabi posebna „maržna“ ureditev tudi, če kupljene osebne avtomobile in druga motorna vozila – za katera se je na podlagi določb poljskega prava iz člena 13(1), točka 5, uredba ministra za

finance z dne 28. novembra 2008 o izvajanju nekaterih določb zakona o davku na dodano vrednost (UL št. 212, pozicija 1336 s spremembami) uporabila oprostitev davka na dobavo osebnih avtomobilov in drugih motornih vozil, ki jo opravijo davčni zavezanci, ki so imeli ob pridobitvi teh avtomobilov in vozil le pravico do delnega odbitka vstopnega davka, ki je bil določen v členu 86(3) zakona z dne 11. marca 2004 o davku na dodano vrednost (UL št. 54, pozicija 535 s spremembami; v nadaljevanju: zakon o DDV) – ponovno prodajo in so bili ti avtomobili in vozila rabljeno blago v smislu člena 43(2) zakona o DDV in člena 311(1), točka 1, Direktive 112?

(¹) UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irska) 13. aprila 2011 – HID, BA v Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Zadeva C-175/11)

(2011/C 204/26)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: HID, BA

Tožene stranke: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irska, Attorney General

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali določbe Direktive Sveta 2005/85/ES (¹) z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah ali pa splošna pravna načela Evropske unije državi članici prepovedujejo sprejetje upravnih ukrepov, ki zahtevajo, da se vrsta prošelj za azil, opredeljenih na podlagi državljanstva ali države izvora prosilca za azil, preizkusi in se o njih odloči v skladu s pospešenim ali prednostnim postopkom?
2. Ali je treba člen 39 zgoraj navedene direktive, če se razlaga v povezavi z uvodno izjavo 27 in členom 267 PDEU, razlagati tako, da je v nacionalnem pravu učinkovito pravno sredstvo, ki se zahteva v tej določbi, določeno, če je revizija

ali pritožba v zvezi z odločbo o prošnjah na prvi stopnji na podlagi zakona dodeljena Tribunalu, ustanovljenim na podlagi zakona in je pristojen za sprejetje zavezujočih odločb – v korist prosilcev za azil – o pravnih in dejanskih vprašanjih, ki so upoštevana za prošnjo za azil, ne glede na obstoj upravne ali organizacijske ureditve, za katero velja nekaj ali pa vse značilnosti:

- vladni minister obdrži preostanek diskrecijske pravice za razveljavitev zavrnilne odločbe o prošnji za azil;
- med organi, pristojnimi za odločbo na prvi stopnji, in organi, ki odločajo o pritožbah, obstajajo organizacijske in upravne povezave;
- minister imenuje člane Tribunalu, ki sprejemajo odločitve, delajo za krajši delovni čas, in sicer za triletno obdobje, plačani pa so za vsak posamezen primer;
- minister obdrži pooblastilo za dajanje takih navodil, kot so opredeljena v členih 12, 16(2B)(b) in 16(11) zgoraj navedenega zakona?

(¹) UL L 326, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 22. aprila 2011 – Daniela Mühlleitner proti Ahmadu Yusufiju in Wadatu Yusufiju

(Zadeva C-190/11)

(2011/C 204/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Daniela Mühlleitner

Tožena stranka: Ahmad Yusufi in Wadat Yusufi

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali uporaba člena 15(1)(c) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (Bruselska uredba I) (¹) predpostavlja, da je bila pogodba med potrošnikom in podjetnikom sklenjena na daljavo?

(¹) UL 2001, L 12, str. 1.

Tožba, vložena 20. aprila 2011 – Evropska komisija proti Republici Poljski**(Zadeva C-193/11)**

(2011/C 204/28)

*Jezik postopka: poljščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Lozano Palacios in K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Republika Poljska s tem, da v skladu s členom 119(3) Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (zakon z dne 11. marca 2004 o davku na blago in storitve, v nadaljevanju: poljski zakon o davku na dodano vrednost) posebno ureditev za potovalne agencije uporablja za prodajo turističnih storitev osebam, ki niso potniki, ni izpolnila obveznosti iz členov od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost;

— Republici Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju Komisije je to, da Republika Poljska na podlagi člena 119(3) poljskega zakona o davku na dodano vrednost uporablja posebno ureditev za potovalne agencije tudi v primerih, v katerih kupci turističnih storitev niso potniki, v nasprotju z veljavnimi določbami členov od 306 do 310 Direktive 2006/112/ES.

V podporo svojega stališča Komisija navaja, da besedilo členov od 306 do 310 Direktive 2006/112/ES ustreza besedilu prejšnjega člena 26 Šeste direktive. Pet od šestih jezikovnih različic, ki so bile takrat uradne (namreč vse različice razen angleške), naj bi bile popolnoma koherentne in naj bi v celotnem besedilu člena 26 uporabljale izraz „potnik“ („turysta“). Pojem „kupec“ („nabywca“) naj bi se uporabil samo v nekaterih jezikovnih različicah člena 306 Direktive 2006/112/ES, ki so temeljile na angleški različici („customer“). Tudi v teh primerih pa naj bi se v drugih določbah v zvezi s posebno ureditvijo (členi od 307 do 310) uporabljal pojem „potnik“ („turysta“, „traveller“), kar naj bi kazalo na napačno uporabo pojma „nabywca“ („kupec“) v členu 306.

Čeprav bi se sprejelo, da bi bilo mogoče namen posebne ureditve za potovalne agencije, to je poenostavitev obračuna, lažje doseči z razlago, ki upošteva kupca, pa naj bi iz sodne prakse Sodišča izhajalo, da ni dopustno, da bi se uporabo te posebne ureditve oprlo izključno na teleološko razlago, ki bi bila v nasprotju z jasno odločitvijo zakonodajalca Unije, razvidno iz besedila takrat veljavnih določb.

Pritožba, ki jo je Italijanska republika vložila 28. aprila 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 3. februarja 2011 v zadevi T-3/09, Italijanska republika proti Evropski komisiji**(Zadeva C-200/11 P)**

(2011/C 204/29)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Pritožnica: Italijanska republika (zastopnik: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča v zadevi T-3/09 in, z meritornim odločanjem, razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 21. oktobra 2008 o državni pomoči C 20/08 (ex N 62/08), ki jo Italija namerava izvesti v skladu s spremenjeno shemo N 59/04 o začasnem obrambnem mehanizmu za ladjedelništvo, C(2008) 6015 konč.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Italijanska republika pred Sodiščem izpodbija sodbo z dne 3. februarja 2011 v zadevi T-3/09, s katero je Splošno sodišče Evropske unije zavrnilo tožbo Italije zoper Odločbo Komisije z dne 21. oktobra 2008 o državni pomoči C 20/08 (ex N 62/08), ki jo Italija namerava izvesti v skladu s spremenjeno shemo N 59/04 o začasnem obrambnem mehanizmu za ladjedelništvo, C(2008) 6015 konč., o kateri je bila Italijanska republika uradno obveščena 22. oktobra 2008 z dopisom št. SG-Greffe (2008) D/206436 z dne 22. oktobra 2008.

Italijanska republika v utemeljitev pritožbe navaja:

Prvi pritožbeni razlog: napačna ugotovitev dejanskega stanja in kršitev členov 87(1) ES in 88(3) ES ter člena 1(c), Uredbe (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾ in člena 4 Uredbe (ES) št. 794/2004 ⁽²⁾

Italija je želela z zakonom o proračunu za leto 2008 samo dopolniti financiranje pomoči za ladjedelništvo iz zakona o proračunu za leto 2004 in iz uredbe ministrstva z dne 2. februarja 2004, ki jo je Komisija že odobrila na podlagi Uredbe (ES) 1177/2002 ⁽³⁾ (Uredba ZOM), ne da bi spremenila pogoje pomoči ne podjetja in pogodbe, ki bi bile do nje upravičene. Sredstva za financiranje so bila namreč izčrpana, ker je prispelo več vlog kot je bilo predvideno. Ta vrsta pomoči zaradi svoje narave ne more imeti vnaprej določenega skupnega zneska; torej dopolnitev financiranja ne more pomeniti bistvene spremembe že odobrene pomoči in s tem nove pomoči. Splošno sodišče je ravnalo napačno, ker ni upoštevalo teh dejstev.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev členov od 2 do 5 Uredbe (ES) št. 1177/2002

Komisija je štela, da zakon o proračunu za leto 2008 pomeni novo pomoč, ker je shema iz Uredbe ZOM prenehala veljati 31. marca 2005 in se po tem datumu ni več uporabljala. To ne drži, saj je bil ta datum samo rok za sklenitev pogodb o gradnji ladij, na podlagi katerih je mogoče prejeti pomoč, vendar je ista uredba določala, da je treba podjetjem, ki so ladje dobavila, pomoč izplačati v treh letih od sklenitve pogodbe (razen če se je ta rok podaljšal za še največ tri leta). Torej se je lahko uredba za te pogodbe uporabljala najmanj do 31. marca 2008. Zakon o proračunu, ki je bil sprejet 24. decembra 2007, je prav ukrep za izvajanje uredbe, namenjen odobritvi izplačila pomoči za vse pogodbe, sklenjene do 31. marca 2005. Njegova pravna podlaga je Uredba ZOM, ki bi jo morala Komisija uporabiti za odobritev. Splošno sodišče je ravnalo napačno s tem, da je menilo, da so 31. marca 2005 hkrati s prenehanjem veljavnosti Uredbe ZOM prenehala vsa pooblastila Komisije za presojo ukrepov, povezanih z ladjedelništvom, čeprav se nanašajo na pogodbe, sklenjene do 31. marca 2005.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev členov 87(2) in (3) ES ter 88(3) ES in bistvena kršitev postopka zaradi pomanjkljivosti obrazložitve (člen 253 ES)

Komisija je menila, da iz nobene določbe Pogodbe ali drugih pravnih virov ne izhaja, da bi bila pomoč iz zakona o proračunu za leto 2008 združljiva s skupnim trgov. To je napačno, saj je šlo za zaščito ladjedelništva Skupnosti pred korejskim dampingom, na podlagi česar bi se lahko uporabila člen 87(3)(b) ES (pomembni projekti skupnega evropskega interesa) ali člen 87(3)(c) ES (pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti), vsekakor pa načelo sorazmernosti: dodelitev pomoči samo za nekatere pogodbe in ne za druge, zaradi izčrpanja sredstev za financiranje, bi namreč pomenila nesorazmeren ukrep varstva javnih financ, saj bi povzročila hudo izkrivljanje konkurence med zadevnimi podjetji. Komisija ni proučila nobenega od teh možnih razlogov za izjemo od prepovedi državnih pomoči. Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da Italija ni navedla nobenega razloga za izjemo od prepovedi državnih pomoči, zlasti z vidika neenakega

obravnavanja in izkrivljanja konkurence, do česar bi prišlo, če bi se pomoč nekaterim podjetjem odrekla, drugim, ki so bila v enakem položaju, pa priznala. Poleg tega je napačno ugotovilo, da je bila odločba Komisije ustrezno obrazložena.

Četrti pritožbeni razlog: kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj in enakega obravnavanja (prepovedi diskriminacije)

Vsekakor je potem, ko je Komisija odobrila shemo iz uredbe ministrstva z dne 2. februarja 2004, nastalo legitimno pričakovanje, da bo odobren tudi zakon, s katerim se je samo dopolnilo financiranje iste sheme. To je narekovalo tudi načelo enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, saj so zaradi izčrpanja sredstev za financiranje pomoč prejeli samo nekateri gospodarski subjekti, ne pa drugi, ki so bili v enakem položaju. Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da je bilo Italiji in zadevnim subjektom znano, da je bil z odločbo o odobritvi iz leta 2004 skupen znesek pomoči omejen na 10 milijonov EUR. Nasprotno, obstajalo je pričakovanje, da lahko vsi upravičenci prejmejo pomoč.

⁽¹⁾ UL L 83, str. 1.

⁽²⁾ UL L 140, str. 1.

⁽³⁾ UL L 172, str. 1.

Pritožba, ki jo je 27. aprila 2011 vložila Union of European Football Associations (UEFA) zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi T-55/08, Union of European Football Associations (UEFA) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-201/11 P)

(2011/C 204/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Union of European Football Associations (UEFA) (zastopniki: D. Anderson QC, D. Piccinin, Barrister, B. Keane, Solicitor, T. McQuail, Solicitor)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi

Pritožnica trdi, da bi bilo treba izpodbijano sodbo razveljaviti iz teh razlogov:

(a) Splošno sodišče naj bi pri uporabi Direktive 89/552 ⁽¹⁾ napačno uporabilo pravo tako v zvezi z zahtevama po jasnosti in preglednosti kot v zvezi z opredelitvijo EURA kot dogodka velikega družbenega pomena.

(b) Splošno sodišče naj bi pri uporabi določb Pogodbe glede konkurence napačno uporabilo pravo.

(c) Splošno sodišče naj bi pri uporabi določb Pogodbe glede svobode opravljanja storitev in sorazmernosti napačno uporabilo pravo.

(d) Splošno sodišče naj bi pri presoji lastninske pravice UEFE napačno uporabilo pravo.

(e) Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da so bili v izpodbijanem sklepu ustrezno navedeni razlogi glede (i) opredelitve EURA kot dogodka velikega družbenega pomena, (ii) konkurence, (iii) svobode opravljanja storitev in (iv) lastninske pravice.

(¹) Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 298, str. 23).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 13. maja 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 3. marca 2011 v združenih zadevah od T-122/07 do T-124/07, Siemens AG Österreich in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-231/11 P)

(2011/C 204/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: A. Antoniadis, R. Sauer, N. von Lingen, zastopniki)

Druge stranke v postopku: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA

Predlogi pritožnice

Komisija Sodišču predlaga, naj,

prvič,

— razveljavi točko 2 izreka sodbe Splošnega sodišča z dne 3. marca 2011 v povezanih zadevah od T-122/07 do T-124/07 v delu, v katerem se nanaša na ugotovitev Splošnega sodišča v točki 157 izpodbijane sodbe, da mora Komisija vsaki izmed družb določiti lastni delež zneska, ki je bil tem družbam naložen kot solidarnim dolžnicam;

— razveljavi točko 3 izreka sodbe Splošnega sodišča z dne 3. marca 2011 v povezanih zadevah od T-122/07 do T-124/07, v delu, v katerem je Splošno sodišče v skladu

z ugotovitvami iz točke 158 in v povezavi s točkami 245, 247, 262 in 263 izpodbijane sodbe na novo določilo globe, vključno z deležem glob, ki ga nosi vsaka posamična družba;

drugič, podredno,

— sodbo Splošnega sodišča z dne 3. marca 2011 v povezanih zadevah od T-122/07 do T-124/07 razveljavi v delu, iz katerega izhaja, da ima Komisija v skladu s točko 157 izpodbijane sodbe dolžnost, da vsaki izmed družb določi lastni delež zneska, ki je bil tem družbam naložen kot solidarnim dolžnicam;

— sodbo Splošnega sodišča z dne 3. marca 2011 v povezanih zadevah od T-122/07 do T-124/07 razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče v skladu z ugotovitvami iz točke 158 izpodbijane sodbe v točkah 245, 247, 262 in 263 sodbe določilo delež glob, ki ga nosi vsaka posamična družba, in tako spremenilo Odločbo Komisije C(2006) 6762 konč. z dne 24. januarja 2007 v zadevi COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave;

tretjič,

— zavrne tožbe v zadevah T-122/07, T-123/07 in T-124/07, v katerih se predlaga razglasitev ničnosti člena 2(j), (k) in (l) Odločbe C(2006) 6762 konč.;

četrtič,

— toženim strankam v pritožbenem postopku in tožečim strankam v postopku pred Splošnim sodiščem naj se naloži plačilo stroškov obeh postopkov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Komisiji naložena dolžnost, da določi individualno odgovornost, ki jo imajo solidarni dolžniki v njihovem medsebojnem razmerju, naj ne bi upoštevala omejenih pristojnosti in dolžnosti, ki jih ima Komisija na podlagi člena 23 Uredbe št. 1/2003 in naj bi posegala v nacionalne pravne rede. Te pristojnosti in dolžnosti naj bi se nanašale na zunanje razmerje, to je na določitev glob in po potrebi na določitev solidarne odgovornosti naslovnikov odločbe. Za notranje razmerje, ki je posledica določitve solidarne odgovornosti solidarnih dolžnikov, vključno z morebitnimi regresnimi zahtevki med solidarnimi dolžniki, naj bi se načeloma uporabljalo pravo držav članic.

2. Splošno sodišče naj bi prekoračilo meje svoje neomejene sodne pristojnosti, ker je v zvezi z morebitnimi odškodninskimi zahtevki pred nacionalnimi sodišči na zavezujoč način določilo delež odgovornosti v notranjem razmerju.

3. Dolžnosti, ki jo je vzpostavilo Splošno sodišče, da mora Komisija popolnoma določiti pravne učinke, ki izhajajo iz solidarne odgovornosti, naj ne bi bilo mogoče opreti na načelo individualizacije kazenskih sankcij, ki ga v zvezi s tem navaja Splošno sodišče; poleg tega naj bi bilo v nasprotju z načelom odgovornosti podjetja za kršitve členov 101 PDEU in 102 PDEU.
4. Splošno sodišče naj bi presodilo *ultra petita* in v nasprotju z načelom kontradiktornosti postopka, ker je določilo odgovornosti v notranjem razmerju in tako posredno spremenilo odločbo, kar ni bilo niti predlagano niti predmet zadostne razprave.
5. Splošno sodišče naj bi kršilo tudi obveznost obrazložitve, ker sodba bistvenih razlogov ne navaja z zadostno jasnostjo in ker ni obravnavalo argumentov Komisije glede solidarne odgovornosti.
6. Nazadnje, sodba naj bi posegala v diskrecijsko pravico Komisije pri določitvi odgovornih oseb.

Pritožba, ki jo je Siemens Transmission & Distribution Ltd vložila 3. marca 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 16. maja 2011 v združenih zadevah od T-122/07 do T-124/07, Siemens AG Österreich in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-232/11 P)

(2011/C 204/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Siemens Transmission & Distribution Ltd (zastopnika: H. Wollmann, F. Urlesberger, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA, Evropska komisija

Predlogi pritožnice

- Izpodbijana sodba naj se v točki 3, četrta alineja, izreka spremeni tako, da se globa, ki je naložena družbi Reyrolle, zniža za najmanj 7 400 000 EUR;
- podredno naj se točka 3 izreka izpodbijane sodbe razveljavi v delu, v katerem se nanaša na družbo Reyrolle, zadeva pa naj se vrne Splošnemu sodišču;
- v vsakem primeru naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je prišlo do kršitve temeljnega načela individualne določitve kazni in sankcij. Splošno sodišče naj bi pri

izvajanju svoje neomejene sodne pristojnosti nepravilno uporabilo člen 23(3) Uredbe 1/2003, saj podjetja Rolls-Royce/Reyrolle za obdobje od 1988 do 1998 ni kaznovalo glede na razmere v tem podjetju, temveč se je namesto tega oprlo na gospodarsko moč gospodarske enote, ki je nastala šele precej let po tem (ko je bila družba Reyrolle prodana družbi VA Technology).

Poleg tega pritožnica navaja, da je prišlo do kršitve v sodni praksi dobro opredeljenih načel enakega obravnavanja in sorazmernosti. V okviru člena 31 Uredbe 1/2003 naj bi Sodišče sistematično uporabljalo različne metode za izračun, s katerimi je bila pritožnica v primerjavi z drugimi naslovniki glob postavljena v občutno slabši položaj. Objektivni razlogi za tako neenako obravnavanje naj ne bi bili podani.

Pritožba, ki sta jo Siemens Transmission & Distribution SA in Nuova Magrini Galileo SpA vložili 3. marca 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 16. maja 2011 v povezanih zadevah od T-122/07 do T-124/07 Siemens AG Österreich in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-233/11 P)

(2011/C 204/33)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnici: Siemens Transmission & Distribution SA in Nuova Magrini Galileo SpA (zastopnika: H. Wollmann, F. Urlesberger, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Evropska komisija

Predlogi pritožnic

- Točka 2 izreka sodbe Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 3. marca 2011 (povezane zadeve od T-122/07 do T-124/07) naj se razveljavi v delu, v katerem je bil člen 2(j) in (k) Odločbe Komisije C(2006) 6762 konč. z dne 24. januarja 2007 v zadevi COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave razglašen za ničnega;
- točka 3, prva alineja, izreka izpodbijane sodbe naj se razveljavi, člen 2(j) in (k) Odločbe Komisije C(2006) 6762 konč. naj se potrdi, glede člena 2(k) omenjene odločbe pa naj se odloči, da vsak izmed solidarnih dolžnikov nosi tretjino zneska 4 500 000 EUR;

- podredno naj se točka 3, prva alineja, izreka izpodbijane odločbe razveljavi, zadeva pa naj se vrne Splošnemu sodišču;

— v vsakem primeru naj se točka 7 izreka izpodbijane odločbe razveljavi in naj se toženi stranki naloži vse stroške postopka v zadevi T-124/07 in tega pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče naj bi s tem, ko je globo, ki je bila pripisana izključno družbi Schneider Electric SA, razglasilo za nično in na nedopusten način prištelo k solidarnemu dolgu pritožnic, prekoračilo predloge tožečih strank. Zato naj bi bila izpodbijana sodba v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli. Splošno sodišče naj bi tako ravnalo v nasprotju z načelom vezanosti na predloge

strank in načelom, ki posredno izhaja iz člena 263 PDEU, da ne more nihče vložiti tožbe za račun drugega.

Poleg tega naj bi Sodišče poseglo v pravnomočnost odločbe Komisije za družbo Schneider Electric SA, s čimer naj bi prekoračilo predloge tožečih strank. Ta nedopustna kršitev pravnomočnosti naj bi bila v nasprotju z načelom pravne varnosti.

Pritožnice naj ne bi imele možnosti, da izrazijo stališča v zvezi z bistvenimi ugotovitvami Splošnega sodišča. To naj bi pomenilo napako v postopku pred Splošnim sodiščem, ker naj bi bila prekršena pravica pritožnic do izjave iz člena 6 EKČP.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – NLG proti Komisiji

(Združeni zadevi T-109/05 in T-444/05) ⁽¹⁾

(„Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti o stroškovnih elementih, ki izhajajo iz obveznosti javne službe na področju državnih pomoči — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom poslovnih interesov tretje osebe — Poklicna skrivnost — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje — Dokumenti, ki izvirajo iz države članice“)

(2011/C 204/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), prej Navigazione Libera del Golfo SpA (Neapelj, Italija) (zastopnika: S. Ravenna in A. Abate, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Costa de Oliveira in V. Di Bucci, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Italijanska republika (zastopniki: sprva I. Braguglia, zastopnik, in M. Fiorilli, avvocato dello Stato, nato M. Fiorilli in R. Adam, zastopnik, nazadnje I. Bruni, avvocato dello Stato) (zadeva T-444/05); Svet Evropske unije (zastopnika: B. Driessen in A. Vitro, zastopnika) (zadeva T-444/05); Caremar SpA (Neapelj) (zastopniki: sprva G. M. Roberti, A. Franchi in G. Bellitti, nato G. M. Roberti, G. Bellitti in I. Perego, odvetniki) (zadevi T-109/05 in T-444/05)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločb Komisije D(2005) 997 z dne 3. februarja 2005 in D(2005) 9766 z dne 12. oktobra 2005, s katerima je bil tožeči stranki zavrnjen dostop do nekaterih podatkov, ki niso navedeni v objavljeni različici Odločbe Komisije z dne 16. marca 2004 o državni pomoči, ki jo je Italija izplačala ladjarskim družbam Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar in Toremar (skupina Tirrenia) (2005/163/ES) (UL 2005, L 53, str. 29)

Izrek

1. Odločba Komisije D(2005) 997 z dne 3. februarja 2005 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev dostopa do podrobnih elementov dodatnih stroškov, ki jih ima letno družba Caremar SpA v zvezi s storitvami prevoza potnikov na progi Neapelj-Beverello/Capri s trajekti in hitrimi plovili.

2. V preostalem se tožba v zadevi T-109/05 zavrne.

3. Evropska komisija nosi tretjino svojih stroškov in tretjino stroškov družbe Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), ta pa nosi dve tretjini svojih stroškov in dve tretjini stroškov Komisije v zadevi T-109/05.

4. Družba Caremar nosi svoje stroške v zadevi T-109/05.

5. Odločba Komisije D(2005) 9766 z dne 12. oktobra 2005 se razglasi za nično.

6. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov v zadevi T-444/05.

7. Italijanska republika, Svet Evropske unije in družba Caremar nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 106, 30.4.2005.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Batchelor proti Komisiji

(Zadeva T-250/08) ⁽¹⁾

(„Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, izmenjani v okviru presoje združljivosti ukrepov, sprejetih na področju dejavnosti oddajanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Izjema v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij“)

(2011/C 204/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Edward William Batchelor (Bruselj, Belgija) (zastopniki: sprva F. Young, solicitor, A. Barav, barrister, in D. Reymond, odvetnik, nato A. Barav, D. Reymond in F. Carlin, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva C. Docksey, C. O'Reilly in P. Costa de Oliveira, zastopniki, nato C. O'Reilly in P. Costa de Oliveira)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Kraljevina Danska (zastopnika: B. Weis Fogh in S. Juul Jørgensen, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth in I. Rao, zastopniki, nato I. Rao, skupaj z G. Facennom in T. de la Marom, barristers)

Predmet

Prvič, predlog za razglasitev ničnosti odločbe generalnega sekretarja Komisije z dne 16. maja 2008, s katero je bil zavrnjen dostop do nekaterih dokumentov, izmenjanih v okviru presoje združljivosti ukrepov, ki jih je Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska sprejelo v skladu s členom 3a Direktive Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (89/552/EGS) (UL L 298, str. 23), s pravom Skupnosti, in drugič, predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi istega predloga zaradi molka organa, za katero se šteje, da je bila sprejeta 9. aprila 2008.

Izrek

1. Tožba zoper odločbo o zavrnitvi zaradi molka organa, za katero se šteje, da je bila sprejeta 9. aprila 2008, se zavrže kot nedopustna.
2. Odločba generalnega sekretarja Komisije z dne 16. maja 2008 se razglasi za nično, razen v delu, ki se nanaša na podatke iz prvih dveh prilog k dopisu z dne 19. februarja 2007, v zvezi s katerima se uveljavlja izjema iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.
3. Komisija poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasil Edward William Batchelor.
4. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosi svoje stroške ter stroške, nastale E. W. Batchelorju zaradi njegove intervencije.
5. Kraljevina Danska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2011 – Prinz von Hannover proti UUNT (Upodobitev grba)

(Zadeva T-397/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki predstavlja grb — Absolutni razlog za zavrnitev — Heraldna imitacija državnega simbola — Člen 7(1)(h) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 6 Pariške konvencije)

(2011/C 204/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hannover, Nemčija) (zastopnika: R. Stötzel in J. Hilger, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 23. julija 2009 (zadeva R 1361/2008-1), ki se nanaša na zahtevo za registracijo figurativne znamke, ki predstavlja grbe hiše Hannover kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg nosi stroške.

⁽¹⁾ UL C 297, 5.12.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – ancotel proti UUNT – Acotel (ancotel.)

(Zadeva T-408/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti ancotel — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti ACOTEL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Upoštevana javnost)

(2011/C 204/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: ancotel GmbH (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: H. Truelsen, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner)

Druška stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Acotel SpA (Rim, Italija) (zastopniki: sprva D. De Simone in D. Demarinis, odvetnika, nato D. De Simone, D. Demarinis in J. Wrede, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. junija 2009 (zadeva R 1385/2008-1) glede postopka z ugovorom med družbama Acotel SpA in ancotel GmbH.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 19. junija 2009 (zadeva R 1385/2008-1) se razveljavi.
2. UUNT nosi svoje stroške in stroške družbe ancotel GmbH.

3. Družba Acotel SpA nosi svoje stroške.

(¹) UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2011 – São Paulo Alpargatas proti UUNT – Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Zadeva T-422/09) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti BAHIANAS LAS ORIGINALES — Prejšnji figurativni znamka Skupnosti in nacionalna znamka havaianas ter prejšnja nacionalna besedna znamka HAVAIANAS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2011/C 204/38)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: São Paulo Alpargatas, SA (São Paulo, Brazilija) (zastopnika: P. Merino Baylos in A. Velázquez Ibáñez, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: Enrique Fischer (Buenos Aires, Argentina) (zastopnika: sprva E. Rasche Aparicio, nato M. de Justo Bailey, odvetnika)

Predmet

Tožba, vložena zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. avgusta 2009 (zadeva R 1477/2008-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo São Paulo Alpargatas, SA in Enriquejem Fischerjem.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 17. avgusta 2009 (zadeva R 1477/2008-2) se razveljavi.
2. UUNT nosi lastne stroške in stroške, ki jih je priglasila družba São Paulo Alpargatas, SA.
3. Enrique Fischer nosi lastne stroške.

(¹) UL C 297, 5.12.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Space Beach Club proti UUNT – Flores Gómez (SpS space of sound)

(Zadeva T-144/10) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti SpS space of sound — Prejšnje nacionalne in skupnostne figurativne znamke space ibiza, space DANCE BARCELONA, space DANCE MADRID, space DANCE VALENCIA, space DANCE MALLORCA, space DANCE EIVISSA, space SPACE IBIZA WORLD, space DANCE in prejšnja nacionalna besedna znamka SPACE VIVA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti med znaki — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 204/39)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Space Beach Club, SA (San Jorge, Ibiza, Španija) (zastopnik: A. I. Alejos Cutili, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. F. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Španija) (zastopnika: A. J. Vela Ballesteros in B. C. Lamas Begué, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. januarja 2010 (zadeva R 766/2009-2) glede postopka z ugovorom med družbo Space Beach Club, SA in Miguelom Angelom Flores Gómezom.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Space Beach Club, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Longevity Health Products proti UUNT – Tecnifar (E-PLEX)

(Zadeva T-161/10) (¹)

(Znamka skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti E-PLEX — Prejšnja nacionalna besedna znamka EPILEX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 204/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahami) (zastopnik: J. Korab, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: R. Pethke, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Tecnifar – Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Lizbona, Portugalska)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. februarja 2010 (zadeva R 662/2009-4) glede postopka z ugovorom med Tecnifar – Industria Tecnica Farmaceutica, SA in Longevity Health Products, Inc.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Longevity Health Products, Inc. se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC CASH)

(Zadeva T-392/10) (¹)

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti EURO AUTOMATIC CASH — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 204/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Euro-Information – Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Francija) (zastopnik: A. Grolée, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. junija 2010 (zadeva R 892/2010-2) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka EURO AUTOMATIC CASH kot znamke skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Euro-Information – Européenne de traitement de l'information se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 301, 6.11.2010.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – Formenti Seleco proti Komisiji

(Zadeva T-210/09) (¹)

(Pridružiteni sporazum EGS-Turčija — Uvoz barvnih televizorjev iz Turčije — Odškodninska tožba — Zastaranje — Nedopustnost)

(2011/C 204/42)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Formenti Seleco SpA (Milano, Italija) (zastopniki: A. Malatesta, G. Terracciano in S. Malatesta, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija (zastopnika: T. Scharf in D. Grespan, zastopnika)

Predmet

Odškodninska tožba za povračilo škode, ki naj bi nastala tožeči stranki, ker Komisija ni sprejela ukrepov, s katerimi bi turškim organom preprečila kršitev Pridružitenega sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo pri določanju izvora barvnih televizorjev, ki se v Skupnost uvažajo iz Turčije.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot nedopustna.
2. Družbi Formenti Seleco SpA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 167, 18.7.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 23. maja 2011 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej proti Komisiji

(Zadeva T-226/10) (¹)

(Ničnostna tožba — Zastopanje po odvetnikih, ki niso tretje osebe — Nedopustnost)

(2011/C 204/43)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Varšava, Poljska) (zastopnika: H. Gruszecka in D. Pawłowska, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in K. Mojzesowicz, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2010) 1234 z dne 3. marca 2010, sprejete na podlagi člena 7(4) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 108, str. 33), s katero je poljskemu zakonodajalcu naloženo, naj na področju storitev elektronskih komunikacij in poštnih storitev umakne osnutka priglasenih ukrepov glede nacionalnega trga na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (IP tranzit) in glede trga na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (peering) na omrežju družbe Telekomunikacja Polska S.A. (TP) (zadeva PL/2009/1020).

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.
2. Uradu Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 209, 31.7.2010.

Tožba, vložena 18. aprila 2011 – Staelen proti varuhu človekovih pravic

(Zadeva T-217/11)

(2011/C 204/44)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Claire Staelen (Bridel, Luksemburg) (zastopnika: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski varuh človekovih pravic

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- varuhu naloži, naj tožeči stranki plača 559 382,13 EUR neto za povrnitev v preteklosti nastale premoženjske škode skupaj z zamudnimi obrestmi, izračunanimi na podlagi obrestne mere Evropske centralne banke in povečanimi za dve točki;
- varuhu naloži, naj v pokojninski sklad Skupnosti vplača prispevke za pokojninsko zavarovanje v korist tožeče stranke, ki ustrezajo osnovnim plačam, izračunanim za obdobje od junija 2005 do aprila 2011, in sicer na podlagi skupnega zneska 482 225,97 EUR;
- varuhu naloži, naj tožeči stranki mesečno, od maja 2011 do marca 2026, izplačuje neto zneske, ki ustrezajo plačam uradnikov iz funkcionalne skupine AD – izhajajoč iz naziva AD 9, razred 2, drugo leto, ob upoštevanju običajne kariere uradnika istega razreda – skupaj z ustreznimi prispevki za pokojninsko zavarovanje v korist tožeče stranke in prispevki za zdravstveno zavarovanje;
- varuhu naloži, naj tožeči stranki plača 50 000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode;
- varuhu naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge:

1. Prvi tožbeni razlog je to, da niso bile izvedene vse preiskave, ki bi bile utemeljene za razjasnitev vseh morebitnih nepra-

vilnosti pri vodenju spisa tožeče stranke s strani Evropskega parlamenta. Tožeča stranka toženi stranki očita nepravilno ravnanje in posledično kršitev člena 3(1) Sklepa Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 o pravilih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje funkcije varuha človekovih pravic (94/262/ESPJ, ES, Euratom) (UL L 113, 1994, str. 15).

2. Drugi tožbeni razlog je očitna napaka pri presoji, ker naj bi tožena stranka prekoračila diskrecijsko pravico, s katero razpolaga pri preizkusu utemeljenosti pritožbe, in ker naj bi pri opravljanju svojih nalog storila napako, zaradi katere naj bi tožeči stranki nastala škoda.
3. Tretji tožbeni razlog je neobstoj nepristranskosti, objektivnosti in neodvisnosti, ravnanje v slabi veri in zloraba pooblastil, ker naj bi tožena stranka, prvič, sklenila dogovor z Evropskim parlamentom, in drugič, ker naj bi se neupravičeno izognila osrednjim vprašanjem glede vložene pritožbe.
4. Četrty tožbeni razlog je kršitev načel skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja. Tožeča stranka toženi stranki očita, prvič, da ni upoštevala vseh elementov, ki bi pri preučitvi položaja tožeče stranke lahko vplivali na njeno odločitev, drugič, da ni želela posredovati dokumentov, na podlagi katerih je tožena stranka sprejela svojo odločitev, in tretjič, da je prekoračila razumno trajanje postopka.

Tožba, vložena 28. aprila 2011 – Helenska republika proti Komisiji

(Zadeva T-233/11)

(2011/C 204/45)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopniki: B. Asimakopoulou, G. Kanellopoulos, A. Iosifidou in P. Mylonopoulos)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za ničnega in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga, da se za ničnega razglasi sklep Evropske komisije z dne 23. februarja 2011, C(2011) 1006 konč., o državni pomoči št. C 48/2008 (ex NN 61/2008), ki jo je Grčija dodelila družbi Ellinikos Krysos A.E.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja naslednje tožbene razloge:

Tožeča stranka navaja, da je tožena stranka kršila določbe Pogodbe (člen 107(1) PDEU in 108(2) PDEU, prej 87(1) ES in 88(2) ES) s tem, da je slednje napačno razlagala in uporabila zaradi zmote glede součinkovanja in presoje dejanskih okoliščin v povezavi s pojmom državnih pomoči.

Tožeča stranka v prvem delu tega tožbenega razloga, v povezavi z državno pomočjo št. 1 (prodaja rudnika Kassandra po nižji ceni od tržne) graja: a) napačno presojo obstoja državne pomoči kot posledico očitne napake v povezavi z okoliščino, da je država zgolj posrednik in z neobstojem uveljavljanja državnih sredstev pri spornem prenosu; b) (podredno), napačno presojo uporabe meril zasebnega investitorja, c) (podpodredno) napačno presojo dodelitve pomoči zaradi očitno napačnega izračuna vrednosti rudnika, tal in nahajališča mineralov, kakor tudi zatrjevanega dejanskega obratovanja rudnika v času prodaje, d) (še bolj podredno) napačno presojo izkrivljanja konkurence in vpliva na trgovanje med državami članicami.

V podporo drugega dela prvega tožbenega razloga, glede državne pomoči št. 2 (oprostitev plačila davka ob prenosu lastninske pravice) uveljavlja napačno presojo dodeljene državne pomoči ter zatrjevano izkrivljanje konkurence in vpliva na trgovanje med državami članicami.

Glede drugega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da je tožena stranka kršila člen 14(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾ s tem, ko je kršila načela sorazmernosti, lojalnega sodelovanja, pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj.

Tožena stranka naj bi v luči teh načel pri tehtanju med nevarnostjo izkrivljanja konkurence in prednostjo nadaljnjega obratovanja spornega rudnika storila napako.

Nazadnje tožeča stranka v zvezi s tretjim ničnostnim razlogom navaja, da je tožena stranka glede obstoja državne pomoči in njene združljivosti z notranjim trgom kršila določbe v zvezi z utemeljitvijo (člen 296 PDEU, prej člen 253 ES).

Tožena stranka naj ne bi pojasnila, zakaj naj bi se prodajno ceno rudnika Kassandra, ki naj bi očitno izhajala iz zasebnih sredstev, pripisalo državi in ne pojasnjuje zakaj bi bilo po njenem mnenju v tem primeru treba plačati tako davek ob prenosu lastninske pravice za rudnik ter tla in ne le za rudnik. Poleg tega naj pri izračunu vrednosti rudnika, tal in nahajališč mineralov ne bi pojasnila zakaj je bila dodeljena državna pomoč

in se selektivno opirala delno na poročilo Behre Dolbear in delno na lastno samovoljno argumentacijo, ki je v preostalem glede na negativno vrednost zaprtega rudnika protislovna.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES.

Tožba, vložena 4. maja 2011 – Lidl Stiftung proti UUNT – Lactimilk (BELLRAM)

(Zadeva T-237/11)

(2011/C 204/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Nemčija)
(zastopnik: T. Träger, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Lactimilk, SA (Madrid, Španija)

Predloga

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 1. marca 2011 v zadevi R 1154/2009-4 naj se razveljavi; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „BELLRAM“ za proizvode iz razreda 29 – prijava znamke Skupnosti št. 5074281

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: španska registracija št. 2414439 figurativne znamke „RAM“ za proizvode iz razreda 29; španska registracija št. 98550 figurativne znamke „Ram“ za proizvode iz razreda 29; španska registracija št. 151890 besedne znamke „RAM“ za proizvode iz razreda 29

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

S prvim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da so z izpodbijano odločbo kršeni členi 63(2), 75 in 76 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 (v nadaljevanju: Uredba) in pravica tožeče stranke do izjave, ker odbor za pritožbe ni pozval strank, naj podajo mnenje glede njegovega namena opreti se na prejšnjo znamko, ki ni znamka, ki jo je pri svoji presoji upošteval oddelek za ugovore.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 41 Uredbe v povezavi s pravilom 15(2)(f) izvedbene uredbe, ker je odbor za pritožbe upošteval proizvode, ki niso bili pravilno identificirani v pisnem ugovoru in znotraj roka za vložitev ugovora.

S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da so z izpodbijano odločbo kršeni členi 42(2), 42(3) in 15 Uredbe, ker odbor za pritožbe ni pravilno ocenil obsega proizvodov, glede katerih se zahteva registracija, glede na dokaz uporabe, ki je bil predložen.

S četrtem tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 76 Uredbe v povezavi s praviloma 50(1) ter 19(1) in (3) izvedbene uredbe, ker je odbor za pritožbe napačno upošteval velik razlikovalni učinek prejšnje znamke.

Nazadnje, s petim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 8(1)(b) Uredbe, ker je odbor za pritožbe napačno domneval visoko podobnost med proizvodi. Glede podobnosti med znaki odbor za pritožbe zaradi enotnega pomena „BELLRAM“ v španskem jeziku ni domneval, da so znaki različni ali malo podobni. Znak „BELLRAM“ in „RAM“ nista zamenljiva, ker so proizvodi le malo podobni in znaka različna ali malo podobna.

Tožba, vložena 3. maja 2011 – Sigma Alimentos Exterior proti Komisiji

(Zadeva T-239/11)

(2011/C 204/47)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Španija) (zastopnik: M. Ferre Navarrete, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— člen 1(1) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da člen 12(5) Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (prečiščeno besedilo zakona o davku od dohodkov pravnih oseb) (TRLIS) vsebuje elemente državne pomoči;

— podredno, člen 1(1) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da člen 12(5) TRLIS vsebuje elemente državne pomoči, kadar se uporabi za pridobitev deležev, ki pomenijo pridobitev nadzora;

— podredno, člen 4 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, ki vsebuje odredbo za izterjavo pomoči za transakcije, ki so bile izvedene pred objavo končne odločbe, ki je predmet te tožbe, v Uradnem listu Evropske unije;

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v predmetnem postopku je v poslovnih letih od 2008 do 2010 pridobila deleže v družbah s sedeži v Združenih državah in Peruju z amortizacijo dobrega imena, ki izhaja iz pridobitve večinskih deležev v teh družbah, na podlagi člena 12(5) TRLIS.

Komisija je 12. januarja 2011 sprejela sporni sklep C(2010) 9566 konč. o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev št. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije. Španska davčna uprava je zaradi tega sklepa začela s postopki preverjanja, da bi popravila amortizacije, ki jih je uporabljala tožeča stranka.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi razlog temelji na neizpolnjevanju pogojev za to, da bi se ukrep štelo za državno pomoč.

— Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da je glavni razlog, zakaj obravnavane davčne ureditve ni mogoče šteti za državno pomoč, neselektivnost spornega ukrepa. Komisija namreč napačno meni, da dejanska selektivnost obstaja na podlagi favoriziranja domačih prevzemov in zahteve po vsaj 5-odstotnem deležu. Po mnenju tožeče stranke je Komisija tak sklep sprejela, ne da bi analizirala tipologijo in področja dejavnosti družb, ki so uporabile navedeno ureditev.

2. Drugi razlog temelji na pomanjkanju obrazložitve sklepa.

— Tožeča stranka navaja, da je utemeljitev, zakaj Komisija meni, da za nakup družb v Združenih državah in Peruju ni izrecnih pravnih ovir, v vseh pogledih nezadostna.

Tožba, vložena 4. maja 2011 – L'Oréal proti UUNT – United Global Media Group (MyBeauty)**(Zadeva T-240/11)**

(2011/C 204/48)

*Jezik, v katerem je bila vložena tožba: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: L'Oréal (Paris, Francija) (zastopnika: A. von Mühlendahl in S. Abel, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: United Global Media Group, Inc. (El Segundo, U.S.A.)

Predlogi

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 3. februarja 2011 v zadevi R 898/2010-1 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s tistimi, ki so tožeči stranki nastali pred odborom za pritožbe; ali
- podredno, drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se – če bi intervenirala v postopku pred Splošnim sodiščem – naloži plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki so tožeči stranki nastali pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „MyBeauty TV“ za proizvode iz razredov 3, 35 in 41 – prijava znamke Skupnosti št. 6406755

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: druga stranka v postopku je vložila ugovor na podlagi člena 8(4) UZS, ker naj bi bila imetnica številnih prejšnjih neregistriranih znamk, podobnih znamki tožeče stranke.

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora. Oddelek za ugovore je v zvezi s stroški navedlo, da bi morala vlagateljica ugovora kot neuspela stranka normalno nositi stroške, ki so nastali z zastopanjem tožeče stranke, vendar tej taki stroški niso nastali, ker ni imenovala zastopnika v smislu člena 93 UZS.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe in naložitev plačila stroškov vlagateljice ugovora tožeči stranki

Navajani tožbeni razlogi: tožeča stranka trdi, da je treba izpodbijano odločbo razveljaviti, ker naj bi bil z njo kršen člen 85(1) Uredbe Sveta št. 207/2009. V skladu s to določbo nosi

stranka, ki izgubi v postopku z ugovorom, stroške druge stranke, ki so nujni za potek postopka. V skladu s členom 85(1) ta obveznost ni omejena na stroške poklicnega zastopnika v smislu člena 93(1) UZS. Tudi pravilo 94 IUZS ne vsebuje določbe, v skladu s katero bi bilo mogoče dobiti povrnjeno le plačilo stroškov poklicnega zastopnika. V pravilu 94 IUZS je le določen „prag“ za povrnljive stroške poklicnega zastopnika uspešne stranke. Če bi bilo treba pravilo 94 IUZS razlagati tako, da v primeru, kot je obravnavani, prepoveduje povračilo stroškov, bi bilo to pravilo v popolnem nasprotju s členom 85(1) IUZS, zaradi česar bi bilo nično in se ne bi smelo uporabiti.

Tožba, vložena 10. maja 2011 – Sanco proti UUNT – Marsalman (slika piščanca)**(Zadeva T-249/11)**

(2011/C 204/49)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina***Stranke**

Tožeča stranka: Sanco, SA (Barcelona, Španija) (zastopnik: A. Segura Roda, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Marsalman, SL (Barcelona, Španija)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- šteje, da je bila pritožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. februarja 2011 v zadevi R 1073/2010-2 vložena pravočasno in v pravilni obliki, in naj po opravljenem ustreznem postopku razveljavi navedeno odločbo in zavrne registracijo znamke Skupnosti št. 6.675.383 za vse zajete razrede ter UUNT izrecno naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Marsalman, SL

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka brez besedila, ki vsebuje sliko piščanca v polkrogu (prijava št. 6.675.383), za proizvode iz razreda 29 in storitve iz razredov 35 in 39

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: španska znamka brez besedila, ki vsebuje sliko piščanca v ovalu (št. 2.727.182), za proizvode iz razredov 29 in 31

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: nepravilna razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 20. maja 2011 – Ezz in drugi proti Svetu

(Zadeva T-256/11)

(2011/C 204/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt), Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed (London, Združeno kraljestvo), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Združeno kraljestvo) in Shahinaz Abdel Aziz Abdel Wahab Al Naggari (Giza, Egipt) (zastopnika: M. Lester, Barrister, in J. Binns, Solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- v delu, ki se nanaša na tožeče stranke, za nična razglasi Sklep Sveta 2011/172/SZVP z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL L 76, str. 63) in Uredbo Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu (UL L 76, str. 4);
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke želijo s svojo tožbo na podlagi člena 263 PDEU doseči razglasitev ničnosti, na eni strani, Sklepa Sveta 2011/172/SZVP z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu in na drugi strani Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu, in sicer v delu, ki se nanaša na tožeče stranke.

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožeče stranke zatrjujejo, da pogoj za sprejetje omejevalnih ukrepov proti njim, kot je naveden v členu 1 Sklepa Sveta 2011/172/SZVP in členu 2 Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011, ni izpolnjen. Poleg tega zatrjujejo, da so razlogi, ki jih je uporabil Svet za utemeljitev sprejetja omejevalnih ukrepov proti njim, povsem nejasni, nespecifični, brez vsakršne podlage, neupravičeni in nezadostni, da bi lahko upravičili sprejetje teh ukrepov.
2. Drugi tožbeni razlog: tožeče stranke trdijo, da je Svet kršil njihovo pravico do obrambe in njihovo pravico do učinkovitega sodnega varstva, in sicer ker:

— omejevalni ukrepi ne določajo postopka niti predložitve tožečim strankam dokazov, na katerih je bila utemeljena odločitev o zamrznitvi njihovih sredstev, niti omogočanja tožečim strankam, da učinkovito predstavijo svoja stališča glede teh dokazov;

— razlogi, navedeni v izpodbijanih odločbah, vsebujejo splošne, neutemeljene in nejasne trditve sodnih postopkov; in

— Svet ni predložil zadostnih podatkov, da bi tožečim strankam omogočil, da učinkovito predstavijo svoja stališča, zaradi česar Sodišče prve stopnje ne more preučiti, ali sta bili sklep in presoja Sveta utemeljena oziroma ali sta temeljila na zavezujočih dokazih.

3. Tretji tožbeni razlog: tožeče stranke trdijo, da Svet ni zadostno obrazložil vključitve tožečih strank v omejevalne ukrepe, s čimer je kršil svojo obveznost podati jasno navedbo dejanskih in specifičnih razlogov, ki upravičujejo njegovo odločbo, vključno s posameznimi specifičnimi razlogi, na podlagi katerih je presodilo, da so bile tožeče stranke odgovorne za nezakonito prisvojitev državnih sredstev Egipta.

4. Četrty tožbeni razlog: tožeče stranke zatrjujejo, da je Svet kršil – brez utemeljitve in ne da bi bila podana sorazmernost – njihove lastninske pravice in njihove pravice do ugleda, in sicer ker:

— so ukrepi zamrznitve sredstev občutno in dolgoročno vplivali na njihove temeljne pravice;

— je njihova uporaba proti tožečim strankam neutemeljena; in

— Svet ni dokazal, niti da je celotna zamrznitev sredstev najcenejši način za doseg tega cilja niti da je zelo velika škoda, nastala tožečim strankam, upravičena in sorazmerna.

5. Peti tožbeni razlog: tožeče stranke zatrjujejo, da Svetovo dejanje vpisa tožečih strank na seznam oseb, proti katerim se bodo uporabili omejevalni ukrepi, temelji na očitni napaki pri presoji.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. maja 2011 – Van Bennekom proti Svetu in Komisiji

(Zadeva T-206/96) ⁽¹⁾

(2011/C 204/51)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 74, 8.3.1997.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. maja 2011 – Van Rossum proti Svetu in Komisiji

(Zadeva T-207/96) ⁽¹⁾

(2011/C 204/52)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 74, 8.3.1997.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. maja 2011 – ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-385/10) ⁽¹⁾

(2011/C 204/53)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 301, 6.11.2010.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 4. aprila 2011 – ZZ proti Europolu

(Zadeva F-34/11)

(2011/C 204/54)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: D. Dane, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski policijski urad (Europol)

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o razvrstitvi tožeče stranke v naziv AST 5

Predloga tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe z dne 19. decembra 2010, s katero je tožena stranka obvestila tožečo stranko, da se glede na vrednotenje njenega delovnega mesta ohrani naziv AST 5;

— Europolu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 4. maja 2011 – ZZ proti Evropskemu varuhu človekovih pravic

(Zadeva F-54/11)

(2011/C 204/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski varuh človekovih pravic

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o tem, s katero je bila tožeči stranki izrečena sankcija odstranitve z delovnega mesta brez izgube pokojninskih pravic. Zato zahtevke za ponovno zaposlitev tožeče stranke na njeno delovno mesto in, podredno, izplačilo zneska, ki ustreza plači, ki bi jo prejela med datumom začetka učinkovanja odstranitve z delovnega mesta in datumom, ko bi dosegla upokojitveno starost. V vsakem primeru izplačilo tožeči stranki zneska iz naslova utrpljene nepremoženjske škode.

Predlogi tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti disciplinske odločbe Evropskega varuha človekovih pravic z dne 20. julija 2010 o tem, s katero je bila tožeči stranki izrečena sankcija odstranitve z delovnega mesta brez izgube pokojninskih pravic;

— po potrebi razglasitev ničnosti odločbe z dne 18. januarja 2011, s katero je bila izrecno zavrnjena pritožba;

po potrebi:

— ugotovitev, da razglasitev ničnosti odločbe o odstranitvi z delovnega mesta vsebuje z retroaktivnim učinkom od datuma začetka učinkovanja odločbe o odstranitvi z delovnega mesta ponovno zaposlitev tožeče stranke na njeno delovno mesto v nazivu AD5, drugi plačilni razred, in plačilo finančnih pravic, dolgovanj za celotno to obdobje, ki se povečajo za zamudne obresti po stopnji Evropske centralne banke, zvišani za dve odstotni točki;

— podredno, naložitev toženi stranki plačila ustreznega zneska plače, ki bi ga tožeča stranka prejela od datuma začetka učinkovanja odločbe o odstranitvi z delovnega mesta, to je avgusta 2010, do meseca, v katerem bo dosegla upokojitveno starost, to je julija 2040;

— v vsakem primeru, naložitev toženi stranki, naj plača znesek 65 000 EUR iz naslova nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka;

— naložitev Evropskemu varuhu človekovih pravic plačila stroškov.

POPRAVKI**Popravek Pojasnila o predlogih nacionalnih sodišč za začetek postopka predhodnega odločanja**

(Uradni list Evropske unije C 160 z dne 28. maja 2011)

(2011/C 204/56)

To besedilo razveljavlja in nadomešča besedilo, objavljeno v UL C 160, 28.5.2011, str. 1:

Potem ko je bila dodana nova točka 25 in spremenjena točka 40, to besedilo nadomesti pojasnilo, objavljeno v UL C 297 z dne 5. decembra 2009, str. 1.

POJASNILO**o predlogih nacionalnih sodišč za začetek postopka predhodnega odločanja****I – Splošne določbe**

1. Sistem predhodnega odločanja je temeljni mehanizem prava Evropske unije, njegov namen je dati nacionalnim sodiščem na razpolago sredstvo za zagotavljanje enotne razlage in uporabe tega prava v vseh državah članicah.
2. Sodišče Evropske unije je pristojno za odločanje o predhodnih vprašanjih glede razlage prava Evropske unije in glede veljavnosti aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije. To splošno pristojnost ima na podlagi člena 19(3)(b) Pogodbe o Evropski uniji (ULEU 2008, C 115, str. 13, v nadaljevanju: PEU) in člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (ULEU 2008, C 115, str. 47, v nadaljevanju: PDEU).
3. V skladu s členom 256(3) PDEU je Splošno sodišče pristojno za obravnavanje vprašanj, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 267, na posebnih področjih, določenih s statutom. Sodišče ostaja izključno pristojno za predhodno odločanje, ker glede tega statut ni bil spremenjen.
4. Člen 267 PDEU daje Sodišču splošno pristojnost, vendar so v različnih določbah izjeme in omejitve te pristojnosti. Zlasti to velja za člena 275 in 276 PDEU, kot tudi za člen 10 Protokola (št. 36) o prehodnih določbah Lizbonske pogodbe (ULEU 2008, C 115, str. 322).
5. Ker postopek predhodnega odločanja temelji na sodelovanju med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, se zdi primerno, da se za zagotovitev njegove učinkovitosti nacionalnim sodiščem posredujejo nekatera pojasnila.
6. Ta praktična pojasnila, ki nikakor niso pravno zavezujoča, so namenjena usmerjanju nacionalnih sodišč glede primernosti vložitve predloga za predhodno odločanje in, glede na okoliščine primera, pomoči pri oblikovanju in predložitvi vprašanj, predloženih Sodišču.

Vloga Sodišča v postopku predhodnega odločanja

7. V postopku predhodnega odločanja je naloga Sodišča, da poda razlago prava Unije ali da odloči o njegovi veljavnosti, tega prava pa ne uporabi za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, ker je to naloga nacionalnega sodišča. Sodišče ni pristojno niti za odločanje o spornih dejanskih vprašanjih v postopku v glavni stvari niti za razsojanje med razhajajočimi se mnenji glede razlage ali uporabe pravil nacionalnega prava.

8. Sodišče odloči o razlagi ali veljavnosti prava Unije, pri čemer si prizadeva dati koristen odgovor za rešitev spora, vendar pa je predložitveno sodišče pristojno za to, da ugotovi, kakšne posledice naj ima odločitev, in glede na okoliščine primera za to, da odkloni uporabo zadevnega nacionalnega pravila.

Odločitev o predložitvi vprašanja Sodišču

Avtor vprašanja

9. V okviru člena 267 PDEU lahko katero koli sodišče države članice, ki odloča v postopku, ki se konča s sodno odločbo, načeloma naslovi na Sodišče vprašanje za predhodno odločanje (¹). Pojem sodišča Sodišče razlaga kot avtonomen pojem prava Unije.

10. Nacionalno sodišče samo odloči, ali bo predložilo Sodišču vprašanje za predhodno odločanje, ne glede na zahteve strank v glavni stvari glede tega.

Predlog za predhodno odločanje glede razlage

11. Katero koli sodišče lahko Sodišču postavi vprašanja o razlagi pravila prava Unije, če meni, da je to potrebno za rešitev spora, ki mu je bil predložen v odločanje.

12. Vendar pa sodišča, zoper odločitve katerih po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, **načeloma morajo** predložiti tako vprašanje Sodišču, razen če na zadevnem področju že obstaja sodna praksa (in morebitni novi elementi ne vzbujajo resničnega dvoma glede možnosti uporabe sodne prakse) ali če je jasno razvidna pravilna razlaga zadevnega pravnega pravila.

13. Tako sodišče, zoper odločbe katerega je mogoče vložiti pravno sredstvo, lahko – zlasti če presodi, da je sodna praksa Sodišča dovolj jasna – samo odloči o pravilni razlagi prava Unije in ga uporabi za dejansko stanje, ki ga samo ugotovi. Vendar se lahko izkaže, da je predlog za predhodno odločanje zlasti koristen v ustrezni fazi postopka, kadar gre za vprašanje nove razlage, ki je splošnega pomena za enotno uporabo prava Unije v vseh državah članicah, ali kadar se zdi, da obstoječe sodne prakse ni mogoče uporabiti za novo dejansko stanje.

14. Naloga nacionalnega sodišča je pojasniti, zakaj je zahtevana razlaga potrebna za sprejetje njegove sodbe.

Predlog za predhodno odločanje glede veljavnosti

15. Nacionalna sodišča sicer lahko zavrnejo pred njimi uveljavljane razloge neveljavnosti, vendar lahko le Sodišče razglasi neveljavnost akta institucije, organa, urada ali agencije Unije.

16. Katero koli nacionalno sodišče torej **mora** predložiti vprašanje Sodišču, če dvomi o veljavnosti takega akta, pri čemer navede, zakaj meni, da ni veljaven.

(¹) V skladu z odstavki od 1 do 3 člena 10 Protokola št. 36 se pristojnosti Sodišča glede aktov, ki so bili sprejeti na podlagi naslova VI PEU na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe (UL 2007, C 306, str. 1) in kasneje niso bili spremenjeni, ne spremenijo pet let od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe (1. december 2009). V tem obdobju lahko predhodno vprašanje glede takih aktov postavijo le sodišča držav članic, ki so sprejele pristojnost Sodišča, pri čemer vsaka država odloči, ali imajo pravico do predložitve Sodišču vsa sodišča ali le tista, ki odločajo na zadnji stopnji.

17. Če nacionalno sodišče resno dvomi o veljavnosti akta institucije, organa, urada ali agencije Unije, na katerem temelji nacionalni akt, lahko izjemoma začasno zadrži njegovo izvajanje ali sprejme kakšen drugi začasni ukrep. V tem primeru nacionalno sodišče mora predložiti vprašanje glede veljavnosti akta Skupnosti Sodišču in navesti, zakaj meni, da ni veljaven.

Čas predložitve vprašanja za predhodno odločanje

18. Nacionalno sodišče lahko naslovi na Sodišče vprašanje za predhodno odločanje takoj, ko ugotovi, da je za odločitev v zadevi treba odločiti o vprašanju ali vprašanjih glede razlage ali veljavnosti; nacionalno sodišče lahko samo najbolje presodi, v kateri fazi postopka je tako vprašanje primerno predložiti.

19. Vseeno pa je zaželeno, da se predlog za sprejetje predhodne odločbe sprejme šele v tisti fazi postopka, ko je nacionalno sodišče že lahko opredelilo dejanski in pravni okvir problema, da bi Sodišče imelo na voljo vse elemente, potrebne za presojo, glede na okoliščine primera, ali se pravo Unije uporablja za spor v glavni stvari. Za učinkovit potek postopka se prav tako lahko izkaže koristno, da se predlog vloži šele po kontradiktorni obravnavi.

Oblika predloga za predhodno odločanje

20. Vrsta odločbe, s katero nacionalno sodišče predloži vprašanje za predhodno odločanje Sodišču, je odvisna od nacionalnih postopkovnih pravil. Vendar je treba upoštevati, da je ta dokument podlaga za postopek, ki poteka pred Sodiščem in da mora slednje imeti na razpolago elemente, ki mu omogočajo, da da nacionalnemu sodišču koristen odgovor. Poleg tega se zainteresiranim, ki imajo pravico posredovati stališča pred Sodiščem – tj. države članice in institucije –, vroči samo predlog za sprejetje predhodne odločbe in njen prevod.

21. Ker je treba predlog prevesti, naj bo napisan preprosto, jasno in natančno, brez odvečnih elementov.

22. Pogosto približno deset strani zadostuje za ustrezno predstavitev okvira predloga za predhodno odločanje. Čeprav strnjeno napisan, mora predlog za sprejetje predhodne odločbe vseeno biti dovolj popoln in vsebovati vse relevantne podatke, tako da omogoča Sodišču kot tudi zainteresiranim, ki imajo pravico posredovati stališča, da lahko dobro razumejo dejanski okvir in predpise v zadevi v glavni stvari. Zlasti mora predlog za sprejetje predhodne odločbe:

- obsegati kratek povzetek vsebine spora, relevantnih dejstev, kot so bila ugotovljena, ali vsaj pojasniti, na kakšne dejanske primere se vprašanje za predhodno odločanje nanaša;
- navesti besedila nacionalnih določb, ki naj bi se uporabile, in opredeliti, odvisno od okoliščin primera, relevantno nacionalno sodno prakso, pri čemer je treba vsakokrat navesti natančne reference (na primer, stran v uradnem listu ali določeni zbirki; morebiti referenca na internetu);
- čim natančneje opredeliti določbe Unije, ki so v konkretnem primeru relevantne;
- navesti razloge, ki so predložitveno sodišče pripeljali do vprašanja glede razlage ali veljavnosti določenih določb Unije, in ugotovljeno vez med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki velja v sporu v glavni stvari;
- obsegati, glede na okoliščine primera, povzetek bistvenih relevantnih trditev strank v postopku v glavni stvari.

Da bi olajšali branje predloga in sklicevanje nanj, je koristno, da se različne točke ali odstavki predloga za sprejetje predhodne odločbe oštevilčijo.

23. Končno, predložitveno sodišče lahko strnjeno navede stališče glede odgovorov na vprašanja, postavljena v okviru predhodnega odločanja, če presodi, da je to sposobno storiti.

24. Samo vprašanje ali vprašanja za predhodno odločanje morajo biti v posebnem, jasno označenem delu predloga, po navadi na njegovem začetku ali koncu. Biti morajo razumljiva, ne da bi se sklicevala na obrazložitev predloga, ki pa bo vendarle nudila sobesedilo za ustrezno presojo.

25. Sodišče v okviru postopka predhodnega odločanja načeloma povzame podatke iz predložitvene odločbe, vključno z osebnimi podatki. Predložitveno sodišče je torej pristojno, da v predlogu za sprejetje predhodne odločbe eno ali več oseb, ki jih zadeva spor o glavni stvari, obravnava kot anonimne, če meni, da je to potrebno.

Učinki predloga za predhodno odločanje na nacionalni postopek

26. Predložitev vprašanja za predhodno odločanje prekine potek nacionalnega postopka do odločitve Sodišča.

27. Vendar nacionalno sodišče ostane pristojno za sprejetje začasnih ukrepov, zlasti v okviru predloga glede veljavnosti (glej točko 17 zgoraj).

Stroški in brezplačna pravna pomoč

28. Postopek predhodnega odločanja pred Sodiščem je brezplačen in to ne odloča o stroških strank v postopku v glavni stvari; za odločitev o tem je pristojno nacionalno sodišče.

29. Če ena izmed strank nima zadostnih sredstev in če to nacionalna pravila dopuščajo, ji lahko predložitveno sodišče dodeli brezplačno pravno pomoč za pokritje stroškov, zlasti stroškov za zastopanje, ki jih ima pred Sodiščem. Slednje lahko tudi samo dodeli tako brezplačno pravno pomoč, če zadevna stranka do nje ni upravičena že na nacionalni ravni ali če ta pomoč ne krije ali le delno krije Sodišču priglašene stroške.

Izmenjave med nacionalnim sodiščem in Sodiščem

30. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in potrebne listine (zlasti, glede na okoliščine primera, spis v zadevi, morebiti njegov prepis) mora nacionalno sodišče poslati s priporočeno pošto neposredno Sodišču (pošto je treba nasloviti na „Sodno tajništvo Sodišča, L-2925 Luxembourg“, tel. +352 4303-1).

31. Sodno tajništvo Sodišča bo vse do razglasitve odločbe v stiku z nacionalnim sodiščem in mu bo posredovalo prepise vlog.

32. Sodišče odločbo pošlje predložitvenemu sodišču. Zaželeno je, da nacionalno sodišče Sodišču obvesti o tem, kako je uporabilo njegovo odločbo v sporu v glavni stvari, in mu po možnosti pošlje svojo končno odločbo.

II – Nujni postopek predhodnega odločanja

33. Ta del pojasnila vsebuje praktične navedbe glede nujnega postopka predhodnega odločanja za obravnavanje predlogov za sprejetje predhodnih odločb, ki se nanašajo na območje svobode, varnosti in pravice. Ta postopek urejata člen 23a Protokola (št. 3) o Statutu Sodišča Evropske unije (ULEU 2008, C 115, str. 210) in člen 104b Poslovnika Sodišča. Možnost zahtevati uporabo tega postopka tako obstaja poleg možnosti zahtevati izvedbo hitrega postopka pod pogoji iz člena 23a navedenega protokola in člena 104a Poslovnika.

Pogoji za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja

34. Nujni postopek predhodnega odločanja se lahko uporabi samo za področja iz naslova V tretjega dela PDEU glede območja svobode, varnosti in pravic.

35. O uporabi tega postopka odloči Sodišče. Načeloma Sodišče o tem odloči le na obrazložen predlog predložitvenega sodišča. Izjemoma lahko Sodišče po uradni dolžnosti odloči, da se o predlogu za sprejetje predhodne odločbe odloči v nujnem postopku predhodnega odločanja, kadar meni, da je to nujno.

36. Nujni postopek predhodnega odločanja poenostavlja različne stopnje postopka pred Sodiščem, hkrati pa je tako za Sodišče kot za stranke in druge udeležence v postopku, zlasti za države članice, zelo zahteven.

37. Zato ga je mogoče predlagati le takrat, kadar je nesporno nujno, da Sodišče o predlogu za sprejetje predhodne odločbe odloči brez odlašanja. Na tem mestu takih primerov ni mogoče taksativno navesti, zlasti zaradi različnosti in nenehnega razvoja pravil Unije, ki urejajo območje svobode, varnosti in pravice; kot primer pa je mogoče navesti, da bi nacionalno sodišče predlog za nujni postopek predhodnega odločanja lahko podalo bodisi kadar bi bil pravni položaj osebe, ki je zaprta ali ji je odvzeta prostost – kot je navedeno v četrtem odstavku člena 267 PDEU – odvisen od odgovora na zastavljeno vprašanje bodisi kadar bi bila v sporu glede roditeljske pravice ali varstva otrok pristojnost sodnika, ki v sporu odloča na podlagi prava Unije, odvisna od odgovora na vprašanje za predhodno odločanje.

Predlog za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja

38. Da bi Sodišče lahko hitro odločilo o tem, ali je treba uporabiti nujni postopek predhodnega odločanja, je treba v predlogu navesti pravne in dejanske okoliščine, ki kažejo na nujnost, in zlasti nevarnosti, ki bi pretile, če bi se o predlogu za sprejetje predhodnih odločb odločalo v rednem postopku.

39. Predložitveno sodišče kolikor mogoče jedrnatost navede stališče glede odgovora na zastavljena vprašanja. Taka navedba omogoča hitrejši postopek, saj stranke in drugi udeleženci v postopku lažje zavzamejo stališče in Sodišče lažje sprejme odločitev.

40. Predlog za nujni postopek predhodnega odločanja mora biti podan v nedvoumni obliki, tako da je v sodnem tajništvu Sodišča mogoče nemudoma ugotoviti, da je za spis potrebna posebna obravnava. Zato se predložitvenemu sodišču predlaga, naj v predlogu navede člen 104b Poslovnika, in to na jasno vidnem mestu predložitvene odločbe (na primer v glavi dokumenta ali z ločenim pravnim aktom). Na tak predlog je lahko priročno opozorjeno z morebitnim spremnim dopisom predložitvenega sodišča.

41. Glede predložitvene odločbe je treba opozoriti, da je njena jedrnatost še toliko pomembnejša v primeru nujnosti, saj omogoči hitrejši postopek.

Izmenjave med Sodiščem, nacionalnim sodiščem in strankami

42. Nacionalna sodišča, ki podajo predlog za nujni postopek predhodnega odločanja, naj za to, da bi bilo omogočeno komuniciranje z nacionalnim sodiščem in s strankami pred tem sodiščem, navedejo elektronski naslov ali številko telefaksa, ki ju Sodišče lahko uporabi, pa tudi elektronske naslove ali številke telefaksov zastopnikov strank.

43. Predhodno se lahko Sodišču po elektronski pošti (ECJ Registry@curia.europa.eu) ali telefaksu (+352 43 37 66) pošlje prepis ali izvod podpisane predložitvene odločbe skupaj s predlogom za nujni postopek predhodnega odločanja. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in predlog za nujni postopek je mogoče začeti obravnavati po prejemu takega prepisa. Izvirnik teh dokumentov je treba kljub temu čim prej poslati v sodno tajništvo Sodišča.

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL